

לכן האדם צריך להתחזק ולהתפלל על ב' אלה : א) שיהיה מוכשר לגילוי אור ה'. ב) שה' יתן לו את הכח להתחזק בבחינת אמונה למעלה מהדעת, שעל ידי זה ממזג כלים מוכשרים לגילוי פנים, בסוד "יאר ה' פניו אליך וישם לך שלום", בסוד הכתוב "אשמעה מה ידבר האל כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה".

חסידות ניקלשבורג

כ"ק האדמו"ר מניקלשבורג, רבי יוסף יחיאל מיכל לעבאוויטש⁵⁴¹ שליט"א, אוחילה למלכי, לעשות כלים להתעוררות הלב בתפלה, כדי שיתקיימו לנצח, עמ' שכ-שכא

והעצה היעוצה לזה, שמיד עם סיום תפילתו יעשה לה כלי, להכניס את התעוררות האהבה שהיתה לו בשעת התפלה, והיינו שמכח התעוררות זו יעשה איזה מעשה של מצוה, כגון עסק התורה או מצוה מעשית אחרת, ואז לא ישלטו בה ידי כוחות זרים. ויסוד דבריו הקדושים מקורם בדברי הרמב"ן במאמר האמונה והבטחון (פרק יט), וז"ל: ודע כי כל זמן שאדם מחשב בתוך לבו שמו של הקב"ה או אחד מנפלאותיו, יש לפניו התעוררות כפי מחשבת מעלת החושב, וזה שאמר הכתוב (שמות כ כד) 'בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך', וכשהתעוררות ההיא מתעורר על דבר ריק, במה יברכהו, והוא ראוי אל ההפך. וקרוב לענין זה, מה שאמר הכתוב (שה"ש ב ז) 'אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ' וכו', ופירוש 'עד שתחפץ', עד שתצא מן הכח אל הפועל, כלומר לא תעירו עצמכם וכו', לא התעוררות האהבה, עד שיהיה שם הדבר הראוי שיהיה התעוררות בזה על ידו. וזהו עד שתחפץ, שתעשה חפץ על ידי הסבה ההיא, מלשון רז"ל לאנקוטי חפצא בידיה, כלומר כלי.

⁵⁴¹ אדמו"רותו במאנסי יע"א, למד בישיבת סאטמר.

חסידות המלאכים

רבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא'⁵⁴² זיע"א, קוני' זכרון דברי הרב⁵⁴³

הרב פריידין ז"ל היה מאנ"ש של המלאך, אחרי הצהרת באלפור באו חברי פארלאמענט אחרים (מענגלאנד) וחיברו מה שנקרא - וייסער פאפיר (ספר הלבן), והוא הצהרה נגדית שלא להרשות עליה מבנ"י רק בצמצום גדול, והיה מזה מפלה להציונים בשעתו, ואמר הרב פריידין ע"ה להרב זצ"ל אנו צריכים לברך - ברוך שעקר עכו"ם מארצנו - ונהנה הרב עד מאוד.

רבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א, מפי בנו

פעם ביקר הגה"ק הנקרא דער מלאך מאמעריקא, בבית מחותנו בעיר אלבאני, ותיכף בכניסתו אמר שמריח כאן ריח רע של סרחון, ואינו יכול לסובלו, וטענו אליו שזה עתה כיבדו וניקו את הבית מכל לכלוך, והגה"ק עמד בשלו שמרגיש סרחון נורא, ובקשו ממנו שיראה להם מהיכן יוצא הריח, והראה על חדר הספרים, ושם הראה על איזה מקום שהיה נחבא ומכוסה מתחת הספרים איזה ספר שמחברו הי' נתפס לציונות, ובקשו להוציאו, נענה הגה"ק שספרים כאלו לא לוקחים בידים אלא "א שטויס מיט די פיס" (לנגוף ברגליו)

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א

סיפר המלאך מאמעריקע זצ"ל, דהגדול ממינסק זי"ע [הגאון רבי ירוחם יהודא ליב פערלמאן בעל "אור גדול"] כאשר ביקשו ממנו כמה מראשי הקהילה שנתפסו לציונות, שישלח את ברכתו למסיבת אחד מראשי הציונים נורדוי ימ"ש שחגג את יום לידתו בפרסום גדול.

ענה להם בתשובה ברורה, כיצד אוכל לשלוח ברכתי לאריכות ימיו, בעת שהנני מתפלל

⁵⁴² רבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א - הובא לעיירה ליובאוויטש על ידי הנגיד ר' מנחם מאניש מוניסזון כמלמד לבנו לייב ולצעירים נוספים. דרכו הייתה בלתי-שגרית; הוא חנך את תלמידיו להיבדלות ממשפחתם, מחבריהם, למעט בדיבור, באכילה ובשינה, ולהיות שרויים במרה שחורה. מלבד זאת, הוא טען כי אין שום חידוש בתורת החסידות, וכי הכל כתוב בחקירה. אדמו"ר הרי"צ התנגד בחריפות לדרכו והביע את ביקורתו בפניו. בתגובה, התלונן על אדמו"ר הרי"צ בפני אדמו"ר הרש"ב לאחר התוועדות י"ט כסלו ה'תרס"ב, על כך שהכניס חיות והתלהבות יתרה על המדה בהתוועדות זו. בעקבות זאת עזב את ליובאוויטש והחל מסתובב ברוסיה. לאחר מלחמת העולם הראשונה נסע לארצות הברית, בהגיעו לארצות הברית התהלך בחוצות בלבוש חרדי, שהיה דבר לא מקובל באותם זמנים, ובשל כך והדרת תואר פניו כונה 'המלאך'. תלמידיו וחסידיו נקראו על שמו "המלאכים". בהיותו באמריקה התחילו להתקבץ סביבו תלמידים מישיבת "תורה ודעת" ומישיבתו של ר' חיים ברלין. לאחר זמן פתחו תלמידיו ישיבה בשם "נתיבות עולם". הוא חנכם באותה השיטה בה החזיק קודם: ניתוק מהסביבה וענייני העולם ומרירות. הוא אסר עליהם ללמוד דא"ח מאדמו"ר חב"ד שאחרי אדמו"ר הצמח צדק. שיטתו זו זכתה בתחילה לתמיכה, אך לאחר מכן לביקורת קשה מראשי הישיבות שהיו אז בארצות הברית. למרות התפלגות החסידות, היו מספר פעמים בהם נפגשו 'המלאכים' עם הרבי, וחלקם אף הפכו בעצמם לחסידים חב"ד. זוגתו בזיווג שני, היתה אחותו של המשפיע והחוזר בליובאוויטש, ר' משה רוזנבלט 'מאשע דער חוזר' זיע"א. על פי הוראתו של הרבי לחזור דברי חסידות בבתי כנסיות, היו בחורים מישיבת תומכי תמימים המרכזית שהיו מגיעים מידי שבת לבית הכנסת שלהם על מנת לחזור מתורתו של הרבי. נפטר בחג השבועות ה'תרצ"ז. לאחר פטירתו היו מתלמידיו שהגיעו לחב"ד (משפחת צירקינד, שאחד מבניה היה הסופר שכתב לרבי את התפילין והמזוזות, והרבי הורה להם שלא להחליף את לבושיהם ללבוש חב"די), היו שעברו לחסידות סאטמר והיו שנשארו עם בנו רבי רפאל ונכדיו למשפחת פאהלער הי"ו. מילא את מקומו רבי יעקב שור זיע"א (נפטר בשנת ה'תשמ"ב), והמשיכו רבי מאיר וברמן שליט"א. כיום, מוסדות חסידות זו כוללים, בין השאר, תלמוד תורה בויליאמסבורג, ובית מדרש במונסי בראשות הרב פולר.
⁵⁴³ מפי הרה"ח ר' מרדכי וואלף וועבערמאן שליט"א

בכל יום לקיצור ימיו.

ובעבור כן מנעו בעדו תקופה ארוכה את תשלום שכר הקהילה, ואחד הנגידים היראים שהי' אצלו תורה וגדולה במקום אחד, ר' ברוך זאלדאוויץ ז"ל (ממקורבי הגר"ח מבריסק, וממקורבי המלאך), היה תומכו בתקופה זו.

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמערקא' זיע"א

מייסד המזרחי, יצחק יעקב ריינעס, הי' לו ישיבה בעיר לידא, ולפני שלקח לראש ישיבה את העילוי ממייצע'ט כראש ישיבה, הרי בשמעו את הגאונות הגדולה ומוחו הנפלא של המלאך, שלח מכתב אל המלאך, שניאות למנותו כראש ישיבה בישיבתו.

המלאך היה באותה עת בעיר לאדז'. בהיותו בלאדז' נכנס אל רב העיר הג"ר אלי' חיים מייזל זצ"ל אב"ד לאדז', הוריד את המכתב על השולחן (בלא הכירו את ריינעס), אך כשהבחין רבי אליהו חיים את ה"פירמא" [לעדער-העד] של ריינעס, שאל את המלאך "וואס האט איר צו טון מיט דעם רשע?" (-מה יש לכם עם הרשע הזה), הראה לו המלאך את המכתב ששלח לו, אמר לו ר' אלי' חיים, כי אינו רוצה לקרוא את כתב ידו של אותו רשע. אמר לו המלאך כי ריינעס מבקשו במכתב כי חפץ למנותו כראש ישיבה בישיבתו בלידא.

אמר לו ר' אלי' חיים כי אינו חפץ לתתו עצה, רק יספר לו מעשה שהתחולל באסיפת רבנים בווארשא, והשתתפו שם הגאון בעל "בית הלוי", הגאון רבי דוד מקארלין, והוא - הג"ר אלי' חיים מייזל אב"ד לאדז'. באמצע האסיפה נכנס ריינעס. הבית הלוי קם וניגש לחלון, רבי דוד קארלינער הסתכל ארצה, ואני אמרתי לו "רשע איינער דו זעסט אידן ווילן דיר נישט קיין שלום געבן, וואס טוסטו נאך דא?!", ע"כ סיפר לו רבי אלי' חיים.

נענה המלאך : כבר נתתם לי ג"כ עצה....

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמערקא' זיע"א

סיפר בנו של ה"מלאך" ר' רפאל זלמן ז"ל, שבשהותו עם אביו במינסק בסוף המלחמה הראשונה שנת תרע"ז - הי' זה ביום ל"ג בעומר, הפיצו הציונים קופות של "קרן קיימת" לכל העירות, ועל כל נתינה הם תלו 'פרח' על בגדו של הנותן, למזכרת הכרת הטוב.

הם ביקשו מבנו של המלאך נדבה, והוא נתן להם "קאפיקע", ותלו על בגדו פרח. כשהגיע לבית אביו המלאך, שח להוריד את הפרח, המלאך כבר אחז אז באמצע תפילת שחרית אחרי ברוך שאמר, אך ראה אותו המלאך, צעק עליו בקולי קולות, והפסיק באמצע תפילתו, ואמר "זהו נצרות רח"ל, זהו נצרות רח"ל", ולא רצה לאחוז בידו, רק כלאחר ידו קרעו מעל בגד בנו, אחרי כן נטל את ידיו. לאחר הצהרים כשיצא ר' רפאל זלמן לרחוב, ראה את אביו בא כנגדו (שהי' גבה קומה) עם איש אחר (שהי' נמוך), ולא ידע מי הוא, אך צורתו העידה כי אדם גדול הוא. כשהגיע לאביו, אמר לו אביו "גיב שלום פארן וועלט'ס גאון דער בריסקער רב", אז נודע לו לפני מי הוא עומד, ונתמלא חרדה.

אמר אביו לרבי חיים : "דאס איז מיין זוהן, ער האט א שאלה צו פרעגן פאר אייך". ענה לו ר' חיים : "ער האט דאך ביי וועמען צו פרעגן, פארוואס פסקי'נט איר נישט?", אמר אביו : "פון מיר וועט ער נישט אזוי מקבל זיין". אמר לו ר' חיים : "ניין, איהר וועט

אהיים גיין, און עס מסביר זיין אביסל בעסער וועט ער מקבל זיין, אמר אביו לר' חיים: "דאס איז א שאלה וואס איז נוגע צו אמונה".

העמיד ר' חיים את עצמו באמצע הרחוב, ואמר לר' רפאל זלמן "פרעגטס, פרעגטס", והוא ענה בדוחק ובחצי פה שזרק פרוטה ל'קרן קימת', והם היו עומדים ברחוב נאוומינסקער בקצה פערחאווסקי, והי' שם בית טומאתם של הגוים של הבישוף - וכה מספר ר' רפאל זלמן - "ר' חיים הייבט אויף די אויגן און זאגט מיר: "אז איהר האט א איבעריגע זעקסערל (6) ווארפט עס ענדערש אריין אין דעם תיפלה (והראה לו על בית טומאתם של הנוצרים) ווי איידער פאר די ציונים, ווייל די עבודה זרה איז ווינציגער טמא ווי די ע"ז".

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א

בעיר קיעוו הי' פעם אסיפת רבנים, דיברו שם ממאמר חז"ל 'והמלכות תיהפך למינות', אחד הרבנים אמר שזה הולך על הקאמעניסטן, השני אמר שזה הולך על אחרים... והי' שם גם הרב דקיעוו, שמו הי' ר' שלמה אהרן אהראנסאן, שהיה כידוע נוטה מאוד לציונות. [כמו שמובא בקונטרס 'מעין בית הי' מהויכוח שהי' לו עם המהרש"ב מליובאוויטש בנוגע ציונות]. אמר אותו רב למלאך, "מה אתם אומרים בנוגע למאמר חז"ל והמלכות תיהפך למינות?".

המלאך בידעו את דעותיו הציוניות, אמר לו הרי ידוע מה שאמרו חז"ל 'מאן מלכי רבנן' - על זה קאי 'והמלכות תיהפך למינות'...

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א

בעיר איליא הגיע בעל דרשן מכת המזרחי, ועמד לדרוש בענין מצות ישוב אר"י וכדומה לזה. היה שם יהודי פשוט, שהי' עם הארץ גדול, והי' רק יכול לומר תהילים, אך היה ירא שמים גדול, שמו היה ר' אפרים איטשע, באמצע הדרשה לקח הרצועה שהי' רגיל להכות בה את סוסיו, עלה לארון הקודש והחל להצליף בבעל דרשן, עד שזרקו על הארץ, כשהוא זועק מקירות לבו "הינך מדבר מינות ואפיקורסות".

אח"כ סיפר בנו של המלאך לאביו את המעשה, ושאל לאביו, הכיצד שיהודי שאינו יודע ללמוד הרגיש שהלה מדבר מינות? ענה לו המלאך, בדיוק כמו שאחד שאינו מבין ברפואה, יתרחק מעצמו מדבר שיזיק לו. וכל רפואה שיקח יעזור גם אילו אינו מבין ברפואות. אותו דבר, אחד שאינו פוגם בחושיו - מעצמו הוא מרגיש את ההרגש היהודי. היהודי הזה, אמנם אינו יכול ללמוד, אך לא פגם את חושיו, לפיכך הוא מרגיש מהו הרגש יהודי, ומהו מינות ואפיקורסות.

מעשה רב מרבי חיים אברהם דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמעריקא' זיע"א

פעם אחת כשהר' קוק הי' באמעריקע, ורצה לעשות 'מגבית' בביהמ"ד של המלאך, שאל המלאך אם אפשר להביא לו ספר שחיבר. כשהתחיל לדפדף בספר, זרקו מיד לארץ, בזעקו, "כתוב כאן מינות וכפירה, טומאה בוקע מבין

רבי מאיר וועבערמאן⁵⁴⁴ זי"ע, מתוך דרשתו בס"ג, פרשת תולדות תשס"א

אמנם מוכרחין אנחנו להודיע כי סכנה גדולה הוא לדור הזה, כי הנה עוד זוכרים אנחנו עוד לפני הקמת המדינה הציונית שלהם המלחמה הגדולה שלחמו צדיקי אמת נגד רעיון הכפירה הציונית כמו האדמו"ר ממונקאטש זצ"ל והרב המלאך זצ"ל **ועוד גדולים וצדיקים שבערו כאש להבה נגד הטומאה הציונית וכל כת דילהון**, ולאחרונה האדמו"ר בעל "ויואל משה" זצ"ל שאנו זוכרים עוד דברי התורה שאמר תמיד באש בוערת **ובדמעות שליש בהשתפכות הנפש על האסון הנורא הזה, וגם הדור השני שנוולד אחריו מ"מ שמעו וראו בימי נעוריהם המלחמה בציונות שהוא עיקר גדול מאוד ביהדות כהיום**, שלא להתפשט כל דהו מהכפירה הנוראה הזו ולהבדל מהם בתכלית הריחוק.

אמנם מה יעשו הדור החדש שלנו הגדל ונתרבה בלעה"ר, כי עדיין הכפירה הזאת במקומה, והס"א של הציונות ומדינתם גובר היום יותר מן השנים הראשונים, שכמעט בטל כהיום המלחמה שהיה בדור שלפנינו, שהיה כאן באמריקא מבעל "ויואל משה" ובארץ ישראל היה מן הרה"צ ר' עמרם בלויא זצ"ל שלחמו עם עצם הציונות, הגם שיש איזה מחאות לחלול שבת שלהם וכדומה, אבל לא על עצם הציונות, והדור החדש יחשבו לכל הענין היסודי הזה לדבר צדדי, ולא לדבר עקרי אלא כאילו יש איזה שיטה לכאן ולכאן.

לזאת בזמן ובעונה זאת שמספידים ומחשיבים ראש ישיבה זה שהיה ראש ומנהיג לכת שלהם, יהיו מי שיהיו המספידים גליון העדה החרדית בירושלם או שאר גליון אחר, זה הוא חורבן נורא להדור החדש, ובודאי שאין אנו דנין אותו, כי אין אנו יודעים כלל בעניני בי"ד של מעלה, אמנם לא על הפרט אנו דנין אלא על הכלל, וחייבין להכריז ולשנן את יסודי האמונה והמלחמה עם העוקרים האמונה. ואם מחרישים בעת הזאת - אפילו אין מספידין אותו - גרוע הרבה, אלא חייבין לחזור ולשנן את חובותינו.

⁵⁴⁴ רבי מאיר וועבערמאן זי"ע - מזקני שרידי תלמידי רבי אברהם חיים דובער הכהן לעווין 'המלאך מאמריקא' זי"ע, וממנו ינק ושאב את שלהבת אש הקודש כנגד טומאת הציונות. בשנת ה'תש"מ - עם פטירתו של רבי יעקב הלוי שאר זי"ע (רב ביהמ"ד 'נתיבות עולם') נתמנה להמשיך להנהיג את עדת חבורת תלמידי 'המלאך', ומידי שבת בדרוש דרוש במקלות עם בעניני עבודת ה' אהבתו ויראתו ית"ש, וגם בענינים העומדים על הפרק בנסינות הזמן, ומידי שנה ביום המר והנמחר ה' אייר - נשא דברים חוצבים כנגד טומאת הציונות ומדינתם הארורה. בהיותו ניחן בלשון מלכים, נתמנה ע"י מרן בעל ויואל משה מסאטמאר זי"ע, לישא מדבריו בשפת ענגליש, במעמדי המחאות של 'התאחדות הרבנים' באמריקע, לגלות לפני העמים והשרים את עמדת היהדות הנאמנה כנגד הציונות ומדינתם, ותמיד הדגיש רבי מאיר בדבריו בכל מחאה, שמחאתינו איננה רק על הגזירות שגזרים הציונים כנגד הדת, כי אם בראש ועיקר כנגד עצם קיומה של המדינה הציונית. מידי שנה בשנה במעמד שריפת דגל הכפירה הציוני ביום הפורים בעיר וויליאמסבורג (שנתייסד ע"י רבי אליעזר שפירא מקיוואש זי"ע), נשא דברים בשפת ענגליש, לפני כתבי העת וכלי הפרסום באמריקע, והסביר להם את התנגדות היהדות הנאמנה לציונות ומדינתם הטמאה. עמד תמיד לימין יראי ה', הני נטורי קרתא קדישא העוסקים במסירות נפש עצומה, לפרסם לפני כל עמי תבל בכלל - ולפני האומה הערבית בפרט - את התנגדות היהדות לציונות, ובשנת ה'תשס"ו אף חתם על מכתב חיזוק לאחד מחשובי העסקנים שליט"א - בעת עומדו לנסוע למדינת איראן, לפרסם לפני המלוכה דשם"ש הרבה יהודים שאינם רוצים במדינתם", ואשר "יש בזה קידוש שם שמים וגם מצות הצלת נפשות". בחודש אייר שנת ה'תשס"ב, כשחבורת 'נטורי קרתא' באמריקע, השתתפו בהפגנה גדולה שערכו הערבים נגד המדינה הציונית ואכזריותם כנגד העם הערבי, בכדי לפרסם אצלם את דעת העם היהודי נגד הכיבוש הציוני ונגד כל פעולותיהם האסורים, וב"ה כי פעולתם עשתה פרי, ובאותה ההפגנה פרסמו הערבים כרוזים: "יהודים כן! ציונים לא!", ונתקדש ש"ש בעולם. רבי אברהם לייטנער זי"ע (גאב"ד מאנטוויידע) יצא בשעתו במכתב חיזוק נפלא, ולחצים איומים ניתכו אז לעברו מכל עבר, למען כי יחזור בו ממכתבו החוצב אשר נתפרסם בכל העולם לרווחת הנרדפים ולמורת רוח ההמון, זכור לטוב היה אשר התקשר אליו לחזקו ולעודדו, לבל יכנע לנסיון הלחצים והאיומים ויעמוד על מעמדו בתוקף בלא זיו וניע כל שהוא. כאשר נשאל פעם ע"י אחד מיראי ה' על דבר הספרים הנדפסים מהוצאת מוסד הר' קוק שר"י, ענהו בצחות לשונו: "אינך צריך לשורפו אלא תוכל להניחו ישר לאשפה".

נפטר ביום שב"ק פרי' מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ד.

חסידות סאקאלאב

רבי חיים ישראל צימרמן⁵⁴⁵ זיע"א, תמים פעלו⁵⁴⁶, עמי וי-י

כמו שמצינו אצל ר"ע (ברכות דף ס"א ב') שאמר לתלמידיו כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו הי' מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד, וכמו שמדבר הרמב"ן בפ' וישלח, על הפסוק וירא כי לא יכול לו ויגע וכו' והענין כלו רמז לדורותיו שיהי' דור בזרעו של יעקב שיתגבר עשו עליהם עד שיהי' קרוב לקעקע ביצתן ח"ו יהי' זה דור אחד בימי חכמי המשנה, בדור של ר' יהודה בן בבא וחבריו כמו שאמרו במדרש שיר השירים רבה פרשה ב' עה"כ השבעתי אתכם בנות ירושלים אמר ר' חייא בר אבא אם יאמר לי אדם תן נפשך על קדושת שמו של הקב"ה אני נותן ובלבד שיהרגוני מיד אבל בדורו של שמד איני יכול לסבול, ומה היו עושין היו מביאין כדוריות של ברזל ומלבנים אותם באור ונותנים אותם תחת שחיהן ומוציאין נפשותיהן מהן ויש דורות אחרים שעשו עמנו כזה ויותר רע מזה והכל סבלנו ועבר עלינו, עכ"ל הטהור, הגם שהוא נקרא קדוש, אבל לא זכה למדרגת ירא ה' עד אחד שעמד בנסיון עקידה, אחר שכל ימי חייו הבטיחו ה' שיתן לו בן משרה, והוא חכה ושמר עד שנעשה לבן מאה שנה ואז זכה שהתקיימה הבטחת ה' אליו ואז נתמלא בקשתו ונולד לו בנו יחידו יצחק מאמו שרה כמה צחוק ושמחה כמה דיצה וחדוה, כמה תענוג ועדן הי' אז על אברהם אבינו (בראשית כ"א) ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק כל השומע יצחק לי עד ששמע את הציווי והקריאה קח את בנך את יחידך אשר אהבת וכו' והעלהו שם וכו', לו הי' זה אצל איש אחר הי' זה מת מהתקפת הלב ונפשו הי' יוצאת ממנו בהשמעו דברים כאלה, ולא כן אצל אברהם אבינו שעשה הכל בתמימות ובזריזות ובאהבה גמורה ובלי שום שאלות וקושיות, הגם שהי' לו מה לשאול.

⁵⁴⁵ רבי חיים ישראל צימרמן זיע"א - רב בית-כנסת חסידי סוקולוב בתל-אביב. חיבר את הספה"ק: תמים פעלו – שו"ת בדבר ההשמדה האיומה של ששה מיליון היהודים, הי' ינקום דמם (ירושלים, ה'תש"ז); פני חיים ב' חלקים (תל אביב, ה'תש"ח); דעת חיים (תל אביב, ה'תש"ט).

⁵⁴⁶ ירושלים, ה'תש"ז.

חסידות קאשוי

כ"ק האדמו"ר מקאשוי, רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום**⁵⁴⁷ זיע"א, טל השמים, פרי' וישב, סי' קעא, דף טז ע"א

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. יש לפרש עפ"י שכי' המפי' לפרש ד' הגמ' (חגיגה ט':) יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא, דהכוונה כמו שסוס לבן שעושים לנאותו רק בחוצות ולא בארוות הסוסים, **כמו כן בחוץ צריך שלא להתהדר ולא לעורר קנאת האומות**, לכן יתנהג בפשטות ובביתו יהי' כל טוב, ע"כ העניותא כדוגמת הברזא סומקא אשר משתמשים בה רק ברחובות קכ"י ע"כ, וכן כתוב הדר הוא (בראשית מ"ב) למה תתראו, וכן בגמ' (מגילה ז'). קנאה את מעוררת עלינו, ע"כ א"ש "וישב יעקב" בבחי' יעקב דהיינו שפלות, משום דב"ארץ מגורי אביו" **שהרי גם אבותיו החזיקו עצמם רק לגרים**, מפני שהוא עדיין "בארץ כנען", ועדיין לא באנו אל המנוחה והנחלה **קוממיות לארצנו**.

כ"ק האדמו"ר מקאשוי, רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום** זיע"א, טל השמים, פרי' וישב, סי' רלט ויפול על צוארי אביו ויבך. פרש"י יעקב אבינו קרא את שמע. ותמהו המפי' בזה ע' בדה"ק, **ונראה לפרש עפ"י ר' רבינו הרמב"ן בפ' הקרא (שה"ש ח), מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ**, שכל רשפי שלהבת האהבה וגעגועי הלב לה' לא יניח ליצא לבטלה רק מיד יעשה מזה חפץ של מצוה **ועד מהרה ירוץ דברו לעשות מצוה בתשוקתו העזה הלזו ברגש קודש "עד שתחפץ" שתעשה ממנה חפץ אתד"ק**, ובז' יל"פ (תהלי' ק') "עבדו את ה' בשמחה" כשמושיע ה' עם ששון ושמח' מיד תראו לעבוד בה "עבדו את ה'" ע"י ה"שמחה". ויבאר ג"כ (קהלת ב') לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו עשה ר"ל אם יש שמחה אז אמרתי "מה זו עשה" האם שמחה זו עשתה פירות וחפץ וא"כ א"ש דיוסף הצדיק עשה מרוב שמחתו חפץ של מצוה ממצות כיבוד אב, ויאע"ה מרוב התרגשותו ושמחתו עשה חפץ של מצוה וקרא ק"ש למסור נפשו לה' הטוב.

כ"ק האדמו"ר מקאשוי, רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום** זיע"א, טל השמים, פרי' משפטים, סי' שנג ואלה המשפעים אשר חשים לפניהם, וצ"ב תיבת לפניהם, ויל"פ עפ"י שהביא מו"ר⁵⁴⁸ שם בגבעת שאול בשם חסד לאברהם כי ואל"ה ר"ת, והסירותי, את, לב, האבן (יחזקאל

⁵⁴⁷ כ"ק האדמו"ר מקאשוי, רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום** זיע"א - נולד בעיר קושיצה [קאשוי] (סלובקיה). סבו (מצד אביו) הינו רבי **אליעזר בלום** זיע"א. מילדותו שקד על לימוד התורה, למד תורה אצל רבי **שאול בראך** זיע"א. נשא לאישה את בת"ר **משה גרינפלד** זיע"א. לפני מלחמת העולם השנייה ייסד ישיבה בהונגריה. בתום המלחמה שוחרר בעיר ארד (רומניה), בקיץ שנת ה'תש"ה שב לקאשוי ופעל לחידוש הקהילה היהודית. יחד עם רבנים נוספים התיר ליותר מ-200 נשים עגונות להינשא שוב וכתב קינה על השואה. בשנת ה'תש"ח היגר לברוקלין (ארה"ב) ופעל להעברת הישיבה, לאחר ניסיון כושל בשנת ה'תשכ"ב לייסד קהילה במחוז מוריס שבניו ג'רזי רכש שטח באירווינגטון שבניו יורק וייסד מחדש את הישיבה 'אוהל שמואל'. בשנת ה'תשל"ז מבנה הישיבה עלה באש, רכש את 'מרכז הילקרט' בבדפורד הילס שבניו יורק וייסד את קהל עדת קאשוי. היה מלוחמי צבאות ה' נגד כל מיני מתחדשים למיניהם. בניו: רבי **אברהם שלמה בלום**; רבי **אהרן יודא בלום**; כ"ק האדמו"ר מקאשוי, רבי **אליעזר חיים בלום** שליט"א; רבי **יוסף יושע העשיל בלום** שליט"א; רבי **משה מנחם בלום** שליט"א; רבי **שאול שלום בלום** שליט"א; רבי **שמואל מאיר בלום** שליט"א; רבי **שמחה ישראל בלום** שליט"א. השיא את בנותיו: לרבי **יודא יחיאל קליינמן** שליט"א; לרבי **יוסף משה פרידמן** שליט"א; לרבי **יצחק יעקב אילאוויטש** שליט"א. חיבר את הספה"קים: **ברכות שמים** על הש"ס; **טל השמים** (ניו-יורק, ה'תש"ח); **שלל רב** (ניו-יורק, ה'תש"ח); **קונטרס אל תגעו במשיח** – בענייני חינוך תשב"ר (ניו יורק, ה'תשל"ח). נפטר ביום כי אדר ראשון ה'תשס"ה, מנו"כ בבית החיים 'קהל עדת קאשוי' (ניו יורק).

ל"ו). והנה כתבו בסה"ק דקודם שישב ללמוד צריך לשוב בתשובה שלימה על עונותיו שאל יאמרו לו בשמים ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חוקי (תהלים נ"ו) ע"כ אמר "ואלה כו"ו והסירותי את לב האבן היינו תשובה, "לפניהם" לפני הלימוד. גם יל"פ עוד דכתיב צדיק מושל יראת אלקים (שמואל ב' כ"ג) וכן כתיב (איוב כ"ב) ותגזר אומר ויקם לך, **ואלמלי היו הצדיקים גוזרים כולם כא' שיבא משיח בן דוד בודאי הי' כן תיכף, רק שאינם רוצים לדחוק את הקץ**, וזה"ש "ואלה כו"ו והסירותי את לב האבן שתהי' הגאולה ויותן לנו לב בשר ע"י "אשר תשים לפניהם" שבכחם לעשות כן רצון יראיו יעשה.

רבי רפאל ב"ר שמואל בלום זיע"א, קונטרס פתח האהל ב', חלק ראשון⁵⁴⁹, ה'תש"ל, עמ' מה והעצה לזכות להגאולה שלימה הוא רק על ידי קיום התורה"ק והמצות בשלימות, ואין לנו שום מבוא שתהי' הגאולה העתידה ע"י איזה פעולה גשמית חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו, אל תתפתו שתגאלו ע"י כסף שרומז על פעולות גשמיות וארציות, רק תדעו שזה א"א ואם יאמרו לכם שיש גאולה כזו תדעו שהוא שקר ורק התורה"ק מצלת אותנו ורק בזכותה ובכוחה נזכה לצאת מן הגלות, ובדורות הקודמים שהי' לנו גדולי תורה ומנהיגים אמתיים שהשפיעו טהרה וקדושה על ישראל ממילא הי' כל הגלות בבחינת זכר ומשפיע, אבל עכשיו בעו"ה נתקיימה בנו וחכמת הסופרים תסרח וחכימי דארעא אזלו ונדלדלו והגלות הוא כבר בבחינת תש כח כנקבה. וזה הי' שאלת ישעי' הנביא שומר מה מלילה מה תהי' מהגלות המר אבל עדיין בבחינת לילה בחינת זכר, וכש"כ שומר מה מליל מה תהי' כבר הסוף של הגלות בעיקבתא דמשיחא שהוא כבר בבחינת ליל בחינת נקיבה, וע"ז השיב הקב"ה אם תבעיון בעיו שובו אתיו, שובו ולכו על הדרך הישן כדרך המקובל ללמוד תורה בקדושה ובטהרה בלי שום תערובות ולהתפלל על הגאולה שלימה, והי' ביום ההוא בעת הגאולה העתידה, יצאו מים חיים מירושלים - מים חיים שאינם מכזבים ממעינו ומקורו מים זכים בלי שום תערובות כלל, וזו הוא הדרך היחידה.

רבי רפאל ב"ר שמואל בלום זיע"א, קונטרס פתח האהל ו', חלק ראשון⁵⁵⁰, ה'תשל"ג, עמ' קכו-קכח

בישעיה (ס"ו, א') "כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי", הנה כתיב (שמות כ', כ"א) "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", השי"ת הבטיח לנו שבמקום שהזכרת שמו תהי' מצוי נזכה שם להשראת השכינה הק', ואמנם מובן מעצמו שזה רק במקום שמבקשים את פניו ית"ש ורוצים שהשכינה הק' תשרה ביניהם, משא"כ במקום שח"ו מרחיקין אותו ית"ש, והשראת השכינה אי אפשר להיות רק במקום קדוש (דברים כ"ג, ט"ו) "כי ה' א-לקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והי' מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריד". כי הגם שה' א-לקיך מתהלך בקרב מחנך, אמנם רק בתנאי שיהי' מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר, כי אז ושב מאחריד, השראת

⁵⁴⁸ רבי שאול ב"ר אלעזר בראך הי"ד זיע"א
⁵⁴⁹ מתוך כריכה פנימית:

חלק ראשון
פתיחה בהתעוררות ודברי חיזוק, שהשמיע כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר הרהגה"צ המפורסם ר' רפאל בלום (שליט"א) [זיע"א]
אבדק"ק קאשוי יצ"ו
לתלמידי הישיבה לפני התחלת שיעור לימוד הסוגיא בהתחלת החורף דהאי שתא תש"ל לפ"ק

⁵⁵⁰ מתוך כריכה פנימית:

התעוררות ודברי חיזוק, שהשמיע כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א
לתלמידי הישיבה לפני התחלת שיעור
ביום א' פ' בהר קיץ תשל"ג לפ"ק

השכינה הק' א"א להיות רק במקום שמצוי שם טהרה וקדושה, השמים כסאי והארץ הדם רגלי שהקב"ה משרה שכינתו בתחתונים **ואמנם בתנאי שיהי' מקום טהור וקדוש, איזה בית אשר תבנו לי, בבית אשר שם הוא מקום מנוחה** שאמצא שם מנוחה, שלא יראה שם בבית הזה שום ערות דבר, ולא במקום אשר ח"ו מגרשין את השכינה הקדושה שם אפילו כשמזכירין את שמו של השי"ת בע"כ אין הברכה מצויה שם, ואפילו התורה שלומדים בבית כזה א"א שתהי' לה קיום "ואתם הדבקים בה' אלקיכם" "חיים כלכם היום", זה מקרי חיים כשדבקים בהשי"ת ומתנהגים עפ"י התורה"ק, ע"כ החיוב על כל א' וא' להשתדל שלא יניח לגרש את השכינה הקדושה מתוך ביתו ולא יראה ולא ימצא בכל גבולו שום דבר פסול, ביכע"ר, מאגאזינע"ן, דז'אק בוקס, זשורנאלע"ן, צייטונגע"ן, או הכלי המתועב הנקרא שמו רעדי"א ושאר כלי משחיתים, כלים מכלים שונים, אשר כולם מגרשים השכינה הקדושה מהבית, ושכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי, "מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה" (ישעי' נ', ב') כי הלא כצפור נודדת מן קנה כן השכינה הק' נודדת מבית אשר הסט"א מקנת בו, ועל בני התורה מוטל הדבר הזה, לטהר הן את ביתם והן שאר בתי בניי הקרובים והרחוקים שיהיו מצויינים בקדושה ובטהרה ואז גדול יהיה כבוד הבית הזה בית נאמן בישראל, וכמובן לא בלשון חוצפה ועזות ח"ו, רק בלשון רכה ובתחנונים ידבר לבקש אותם להעביר מעליהם את מחשבת היצה"ר אשר חשב על היהודים, שרוצה לעקור ולשרש אמרי כל נדנוד ניצוץ לקדושה ע"י הדברים הנזכרים, המלאים מבית ומחוץ בכופ"ר ובניבול פה ובכל מיני ליצנות והשקפות רעות על כל דבר שבקדושה וארס נחש בין שיניו עומדת להביא את זוהמת החצונים אל תוך הבית פנימה ובאמת שגם בדורות הקודמים תמיד הי' להגוי אותו הפרצוף ואותה הצורה חיות רעות בצורת אדם, וכבר מאז תמיד היו הכופ"רים שואגים לטרף את עם מרעיתו וצאן ידו של הקב"ה, אבל עכ"פ הכלל ישראל התבדלו מהם וכל תינוק ותינוקת היו בקיאים בטומאה וטהרה להבדיל ביניהם, וידעו שאין להם שום שייכות והתחברות לשכניהם הערלים המזוהמים, ואמנם בדורותינו אלו נהפוך הוא, שבעוה"ר נהפך הצורה ליצרא דעבודה זרה ומינות והגוי הזה בעצמו פשט צורתו הנשחתה שהיתה טמונה בקרבו ולבש צורה אחרת בכלי משחיתיו השונים, וכותב וחותם, וסופר ומונה, ומחזה דעותיו הכוזבות בכל עניני הכלל והפרט העומדים על הפרק, ואלו האנשים אשר עוד ידעו בהדורות הקודמים להתרחק מהם ומסגנונם, הם בעצמם כבר עומדים צפופים ומשתחווים להע"ז שלהם לשמוע בדיוק מה בפיו של עשיו, ומה מלבד בענין זה וזה ואותן הדעות והשיטות שיבחר הערל הזה וישמיעם על הרעדיא, או שיכתבם וידפיסם בהצייטונגען, הוא הקדוש ח"ו, ומושכים את העון בהבלי פיהם השוא וככה מדרגא לדרגא, עד שכעבות העגלה חטאה, ואז כבר רואים את החורבן וכבר מאוחר, אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ונותן אל דעתו להתבונן בעודו איש בעודו בימי בחרותו טרם ששטפוהו גלי הנסיונות, ואז יזכה להעמיד בית נאמן בישראל על רוח ישראל סבא ויזכה לדור ישרים יבורך ולברכת ה' אשר היא תעשיר 'וגדול יהי' כבוד הבית הזה אשר הוא בית מנוחה להשכינה הק' לעולמי עד.

ועיי"ש בהמשך הקונטרס תשובה ארוכה בנושא דידן, וק"ו בן בנו של ק"ו בנוגע למכשירים הטמאים הנקראים טלויזיה ואינטרנט

רבי רפאל ב"ר שמואל בלום זיע"א, קונטרס פתח האהל ו', חלק ראשון, ה'תשל"ג, עמ' קכח-קכט

מהנסינות החזקות בעיקבתא דמשיחא שהיצה"ר מניח עליהם כחותיו הוא ענין הבטחון בהשי"ת, שמונע את בני"א מלבטוח בשם ה', רק לפנות אל רהבים ושטי כזב, ובתחבולות יעשה מלחמה, ללחום את לחמו, להביא טרף לביתו, בבטחונו על כחו ועוצם ידי אשר היא יעשה לו את החיל הזה, וממילא יעשה הרבה פעולות אפילו אם הן מנגדות לחוקי התורה"ק בחשבו שבלי השתדלותו העצומה חסר יבואנו, וכפועל יוצא מזה נשתרש המנהג הרע הזה בכמה ישיבות ללמוד לימודי חול וחכמות חיצוניים, שעי"ז כשיגדלו ימצאו פרנסה מזומנת להם, ומבטלים עי"ז את תינוקות של בית רבן מלימוד התורה"ק, ובאמת שהוא טעות גדול מר מאוד לבטל השעות היקרות הללו במיטב שנות הבחרות, בעת ינקותא אשר היא כלילא דוורדא (שבת קנ"ב.), על חשש שמא לא יהי' לו פרנסה, ומחשבות כאלו פיגול הוא לא ירצה למשוב שהשי"ת הכל יכול הזן ומפרנס לכל מקרני ראמים עד ביצי כנים, לא יוכל ח"ו לפרנסו בלא זה שיעבור על איסורי התורה"ק לבטל מת"ת הרבה ימים ושנים על ענין אשר כל באיה לא ישובון שלמים בתורתם וצדקתם, וכאשר צווחו עי"ז ככרוכיא רבינו קוה"ק החת"ס זי"ע ותלמידיו ושאר גאוני וצדיקי דורות שלפנינו, והלא עם כל ההשתדלות, ועם כל הלימודים הללו בביטול תורה על זמן הרבה, האם מובטחים הם כבר שלא יחסר להם פרנסה, הכי אז אין צריכים עוד לבטוח ולצפות על חסדי השי"ת, הלא הנה א-לקינו זה קוינו לו תמיד ויושיענו, ורק בישועתו נגילה ונשמחה, כי הוא מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים, ותמיד רק עליו נשליך יהבינו, כי אין לה' מעצור להושיע ברב או במעט. ובזה יל"פ בישעי (כ"ו ד') "בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים" שהנביא עומד וצווח "בטחו בה'" כי הלא "עדי עד", על הבטחון הזה אתה ממילא מוכרח לסמוך עליו עדי עד לעולמי עולמים, ואפילו אם נדמה לך שפרנסתך מזומנת לך גם אז אתה מוכרח לבטוח עליו וממילא תבטחו בו תמיד גם קודם שנראה לך ישועתו, [כי ביה ה' צור עולמים, כי יש לסמוך עליו שהוא דחילא, ה' סלע וצור מחסה עולמים, רש"י].

רבי רפאל ב"ר שמואל בלום זיע"א, קונטרס פתח האהל ו', חלק ראשון, ה'תשל"ג, עמ' קלג-קלד

וזה כלל כל התורה"ק שנדע כי ה' הוא הא-לקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ותכליתנו הנצחי הוא רק עי"י שמירת התורה"ק ולא בכח יגבר איש, כי הלא מה כחנו ומה גבורתנו שנסמוך עי"ז הלא אין כחנו אלא בפה להתפלל ולבקש מאת השי"ת ברחמים ותחנונים שירחם כבר על שארית ישראל לגאלם גאולת עולם גאולת הגוף וגאולת הנפש, הקול קול יעקב והידים ידי עשיו" (בראשית כ"ז, כ"ב), ובעוה"ר כמו מאז" ועד עתה מתחדשות עלינו תמיד נסיונות חדשות ומלחמות חדשות בהכתות השונות אשר מתחדשות לבקרים להסית ולהדיח את כל הכלל ישראל ח"ו, וגם בזה שלטה ידי הסט"א להכניס מחשבות זרות בלב ישראל הקדושים, להיות נתפס ברשת אלו אשר אומרים ידינו רמה, וכאילו ח"ו אפשר לצאת מהגלות עי"י כחות עצמיים וגשמיים "שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט, הנה עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו" (תהלים ל"ג), והשורש של כל אלו הנסיונות אחת הוא ששוכחים את העיקר "צור ילדך תשי ותשכח א-ל מחללך" (דברים ל"ב, י"ח) ושוכחים ח"ו בישועת ה' כהרף עין, ושרק הבוכ"ע מנהיג את עולמו, ועליו נהרגנו כל היום ונחשבנו כצאן טבחה, ומסרנו את נפשינו לכל מיני מיתות משונות רח"ל בכל הדורות, ועליו נשליך יהבנו להלאה ונמסור את נפשנו על שמירה התורה"ק בכל פרטותי' ודקדוקי' ורק עי"ז נזכה לצאת מהגלות המר והנמהר מאפילה לאור גדול "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' א-לקינו נזכיר, "והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים מארץ אשור", אלו שנפלו ונאבדו בנסיונות של כחי ועוצם ידי הן בלקיחת גאולה של שקר בכחות עצמיים דוגמת ארץ אשור כמו שנאמר (הושע י"ד, ד') "אשור לא

יושיענו והן "הנדחים בארץ מצרים" שהיתה מלאה כשפים ובעלי מדע בחכמות חיצוניים כל אלו יתנערו ויתעוררו לשמע קול תקיעת שופר של משיח ואז יכירו את האמת כי לא הלכו בדרך הנכונה בדרך התורה"ק ויבואו "והשתחוּ לה' בהר הקדש בירושלם", ואמנם עיקר הזמן על תשובה ומע"ט הוא רק היום עוד לפני ביאת הגואל צדק בעת אשר עדיין החשך תכסה ארץ ולכן עכשיו הזמן שנתחזק כולנו בשמירת התורה"ק במסיני"פ עדי תבנה חרבות עולם ומוסדי דור ודור תתקומם בקיבוץ נדחי ישראל בהתגלות כבוד מלכותו יתברך בביאת משיח בן דוד במהרה דידן, אמן.

רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום** זיע"א, קונטרס פתח האהל ז', חלק ראשון⁵⁵¹, ה'תשל"ג, עמ' קנט
...ויל"פ בהקדם המשנה (סוף עוקצים) א"ר יושע בן לוי עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ולכאורה הרי שכר הצדיקים לעת"ל הוא הכל לפי מעשיהם הטובים והאיך אפשר ליתן כלל בזה שעתיד הקב"ה להנחיל לכולם בשווה ש"י עולמות, וכבר אמרנו בזה כמה דרכים, ויל"פ עוד דהנה נסיונות הגלות הם קשות מאוד ואין לך יום שאין בו נסיונות חדשות משונות זו מזו והמלחמה כבידה וחזקה ואעפ"כ ישראל קדושים הם וכולם קבלו עליהם ברצון עול הגליות ועול התורה והמצוות, וכל א' וא' לפי דרגא דילי נלחם הוא כנגד היצה"ר וכל כת דילי ולפום צערא אגרא...

רבי **רפאל ב"ר שמואל בלום** זיע"א, קונטרס פתח האהל טי⁵⁵², ה'תשל"ה, עמ' רטו-רטז
ועכ"פ זהו העיקר היום להתחזק בדרכי האבות ולא לערב חכמות חיצוניות בלימוד התורה ולזה צריך מסירת נפש עצום כי סוכ"ס לומדי התורה נתמעטו ועיקר קיום התורם היום הוא רק על אותן הלומדים תורה לשמה במסירת נפש עצום והגם שהנסיונות רבו כמו רבו מכל צד אעפ"כ מתחזקים בכל כוחם ובמסירת נפש ממש, כי הרבה מסיני"פ מוכרח בדורנו במשך הגלות המר, ואיתא בפסחים (פ"ז): צדקה עשה הקב"ה בישראל שפיזר לבין האומות, ויל"פ כי עי"ז שנתרבו הנסיונות וצריך הרבה מסיני"פ להנצל מהן בזכות זה המסיני"פ ובכח זה יזכו להביא את הגואל צדק, וא"כ היא באמת צדקה, וז"ש "ציון במשפט תפדה" כי ציון לא חטאה ובדין ובמשפט הוא שתפדה ואמנם "ושביה" שחטאו במה יתוקנו שיזכו להגאולה שלימה "בצדקה", בצדקה זו שעשה הקב"ה בישראל שפיזר לבין האומות ואעפ"כ מוסרים נפשם בכל חולשות כוחם שלא לזוז אפילו זיז כל שהוא מדרך התורה הקדושה בזכות זה יבא הגואל צדק, וז"ש "ובא לציון גואל" בזכות "ולשבי פשע ביעקב" אותם השבים מפשע והם מוקפים בנסיונות בבחי' "יעקב" מדריגה נמוכה ואעפ"כ מתחזקים הם בכל כוחם ולא מתייאשים ושבים בתשובה בכל לבם, בכוחם ובזכות מסירת נפשם שמתחזקים נגד הבעל דבר ונגד הנסיונות, נזכה להוושע בכל מיני ישועות בבני חיי ומזוני רויחי, ולקבל עלינו עול מלכות שמים באהבה ללמוד וללמד לשמור ולעשות מתוך שמחה ונחת ותחזינה עינינו במהרה בשובו לציון ברחמים בהתגלות כבוד מלכותו יתברך בביאת משיח בן דוד במהרה דידן, אמן.

⁵⁵¹ מתוך כריכה פנימית:

פתיחה בהתעוררות ודברי חיזוק, שהשמיע כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר הרהגה"צ המפורסם ר' **רפאל בלום** (שליט"א) [זיע"א]
אבדק"ק קאשוי יצ"ו
לתלמידי הישיבה
לפני התחלת שיעור לימוד הסוגיא בקיץ תשל"ד לפ"ק

⁵⁵² מתוך כריכה פנימית:

התעוררות ודברי חיזוק שהשמיע
כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר (שליט"א) [זיע"א]
לתלמידי הישיבה לפני התחלת השיעור
ביום א' פ' חיי שרה חורף שנת תשל"ה לפ"ק

רבי אהרן ראטה וחסידות תולדות אהרן ושומרי אמונים

מתוך הקונטרס הק' אז נדברו יראי ה'

פעם הלך כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע (הגה"ק ר' אהרן ראטה) לטייל בשדה מפאת הבריאות שלו ורצו להכין איזה מקום לשבת עבורו, אז אמר מרן זי"ע שרוצה לישוב על אבן או סלע שלא נעשה עוד שום פעולה ע"י הציונים הרשעים, **כי בכל מקום שהציונים נוגעים מאבד שם החן של קדושת ארץ ישראל.**

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' ⁵⁵³ זיע"א, טהרת הקודש, הקדמה

והבטחה שניה שהבטיח לנו ה' כאן, שעל ידי תשובה יקבץ ה' נדחינו מארבע כנפות הארץ אשר רומז לניצוצי הקודש שנתפזרו בכל העולם מה שמוטל על כללות ישראל להעלות ולברר, ועד השיעור המשוער בעיני יוצר ובורא כל עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן, שזה היה תכלית **גלותן** של ישראל להעלות אלו הניצוצי קודש, כאשר מבואר בדברי רבינו האריז"ל על מאמר רז"ל (פסחים פ"ז), אמר ר' אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין העכו"ם אלא כדי שיתוספו עליהם גרים, שנאמר וגו', ולכאורה קשה, וכי בשביל גרים נצטרכו ישראל להגלות ולסבול כל כך יסורי **הגלות ועול** האומות שהוא נגד השכל, אלא הכוונה, אלו הניצוצי קודש שמוטל על כל דור להעלותם, כי אלמלי ישראל לא חטאו לא הצטרכו לזה לילך לגולה לקבץ ניצוצי הקודש, רק הניצוצי קודש היו מתקבצים מאליהם והיו באים מארבע כנפות הארץ לארצנו, ובעבור שחטאו גלו ונצרך להם בעצמם להתפזר במדינות ומקומות רחוקים, לקבץ אלו הנדחים בכח תורתן ותפלתן ומעשיהם הטובים, וכשיגמר העלאת ניצוצי קודש שמוטל על כללות ישראל להעלותם, אז תיכף ומיד יצמח צמח צדיק, ואם היו כללות ישראל או רובם שבים בתשובה, אז היו מתקבצים בפעם אחד כל הניצוצים מכל העולם והיה תיכף ומיד הגאולה, כמבואר מהאריז"ל (בשער הפסוקים על הכתוב הקטן יהיה לאלף עיין שם), (ועיין בזה בספר הקדוש באר מים חיים (פרשת נצבים) ותמצא דברים מתוקים מדבש), ויתר הביאור מהעלאת הניצוצים, יתבאר קצת במאמר תיקון הנפש ובמאמר תיקון היסוד בעזרת ה'

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א, טהרת הקודש, מאמר שמירת עינים פרק ו

והנה כתבתי לעיל (מאמר מעלות נוטרי הברית), שעיקר הגאולה במהרה בימינו תהיה בעזרת השם לנוטרי בריתם, ועל נטירת עינים מובא בקרא בפירוש דאמר ישעיה הנביא (קאפיטל מ"ג) הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו, כי מדבר שם מהגאולה העתידה, והאיך אפשר שעינים יש והוא עם עור, רק שעשו עצמם עורים בגלות המר מלהסתכל במקום רע, וחרשים מלשמוע מה שאסור, על זה אמר הנביא הוציא אותם ה' מגלות, הבט נא וראה בספר הקדוש ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ח'), שמביא שם מכמה מאמרים מזוה"ק, שהכל תלוי בעינים, כי האדם ששומר עיניו, גורם לעינים

⁵⁵³ ה'תרנ"ה - ו' בניסן ה'תש"ז

העליונים שהוא השגחה עליונה כביכול להסתכל על עלמא בעינא פקיחא עלאה במדת הרחמים, ולמנטר להו לישראל. וכתוב (שם נ"ב) עין בעין יראו בשוב ה' ציון, ואמרתי בדרוש, כי ממש עין בעין דהיינו כמו ששומר עיניו ככה יראה בשוב ה' ציון, כי על זה אנו מבקשים ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, ולמה אמר ותחזינה עינינו, הלא פשיטא שרואים רק בעינים, הוה ליה למימר ונזכה ונחזה בשובך לציון, רק שלא נפגם שנזכה לראות עין בעין בשוב ה' ציון, כמו שפירש רבינו האריז"ל על הכתוב (ישעיה י"א) כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, דהיינו שאל תחשוב הגם שמלאה הארץ דעה את ה' יהיה שוה בשוה הכל, לא, רק כמים לים מכסים, שיש מקומות שהוא עמוק בלי שיעור, ויש מקום שאינו מכוסה רק איזה אצבעות, או טפח וטפחיים, ככה יהא לעתיד הדעת, כל חד לפום מה שטרח בגלות בעבודת הבורא, וקבל על עצמו עול עבודתו יתברך ועול הגלות.

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א, טהרת הקודש, מאמר הרהור תשובה, פרק ה

אבל על פי רוב ואצל רוב אנשים, בפרט במיעוט האור על ידי מיעוט העוסקים בתשובה, נתמעט זה השפע הרוחני וזה ההתעוררות וצריך לעורר מעצמו זה ההרהור תשובה, כמובא בספרי יראים על הכתוב (שה"ש ג') **השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, שצריך לעורר מעצמו האהבה לה' עד שתחפץ האהבה בעל כרחך לבא ולהתגלות אליו**, ולזה הרהורי תשובה הכללי אין לו שום זמן, רק בכל עת ובכל זמן ובכל יום ובכל שעה, וכן קודם הלימוד ובאמצע הלימוד, וכל שכן בעידן התפלה בהשתפך נפשו להשם, צריך להעלות הרהורי תשובה לה' ולהתחרט על כל עונותיו מעומק הלב ולבוש עליהם, או לכל הפחות הרהור תשובה כל דהו יהיה איך שיהיה הכל טוב והכל מועיל, ואין לדחות אפילו הרהור תשובה קטן כי הכל טובה גדולה ועצומה לנפשו בלי שיעור. מאמר כניסה לתשובה

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א, שומר אמונים ח"א, הקדמה

ומה יתנו חלוף בעד דמו של צדיק אחד מישראל, וכל שכן בעד אלפי אלפים ורבוא רבבן, עד שיבא הזמן במהרה שנאמר בה (ישעיה כו) כי הנה ה' יוצא ממקומו לפקוד עון יושב הארץ עליו, וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה, כי כל אלו קולות של ישראל מכל אחד אינו בטל לעולם וצווח ועומד וצועק מסוף העולם עד סופו, כמובא בדברי חז"ל, ודמם של כל אחד מישראל הוא חקוק בפורפרא דמלכא, להזכיר ביום נקם שיהיה במהרה דידן זמן של סוף צרות ישראל.

כי מלך בשר ודם שאחד מעבדיו מוסר נפשו בעבורו, אשר כך מהראוי להיות, אשר כל עבד ימסור נפשו בעד מלכו, אבל אינו יכול עוד לאחר מיתה לשלם לעבד תגמוליו כי אם לבניו, מה שאין כן הקב"ה שעתיד לשלם לנו עבור כל זה בלי שיעור וחקר תגמולות בעולם הבא ובעולם התחיה ובאלף השביעי, ובעד צער קטן שאנחנו סבלנו בגלות המר הזה הקב"ה ישלם לנו טובות בלי שיעור וחקר ומספר, כמבואר בפנים הספר, (במאמר השגחה פרטית פרק י"א ופרק י"ב).

הלא צער הגיהנם שהוא גדול ונורא, ועם כל זה כיון שהנשמה רואה גודל התענוג ושעשועי הגן עדן מקבלת על עצמה בשמחה צער הגיהנם לכנס אחר כך לגן עדן כמובא בספרי חכמה, כל שכן שכל צער עולם הזה הוא כאין וכאפס נגד זה, ובעד כל צער קטן עתיד הקב"ה לשלם לנו תגמולות ותשלומים שהמה בלי שיעור וחקר ומספר, ולרומם קרנינו יותר מכל מלאכי עליון, בוודאי נקבל גזירות הקב"ה באהבה עלינו, ואדרבה נוסיף אליו אהבה על אהבה ביותר וביותר, כאשר יאות לנו אנחנו זרע אברהם יצחק ויעקב.

ונחזור לענין הקדום, **וככה בכל דור ודור קדשו ישראל הקדושים את שמו יתברך, ושפכו דמם וחלבם בעבור שמו יתברך**, והיו ביניהם בכל פעם גדולים וקדושים וצדיקים ויראי ה', עד שנת ת"ח שהיה אחרון לגזירות והמהומות המפורסמות, וכל מה שעבר על ישראל לא פקרו בשמו יתברך ח"ו אלא אדרבה נתחזקו ישראל הקדושים באמונתם בצירוף קדושים וצדיקים מפורסמים ומכוסים בהצנע שהיה ביניהם.

עד שבמשך הזמן אחר כך התנוצץ אור ישראל וקדושו רבינו הקדוש הבעש"ט זי"ע, ודורו ותלמידיו ותלמידי תלמידיו שקדשו שמו בישראל ומסרו גופם חלבם ודמם ונפשם תמיד לה' בכח ובפועל, והשרישו אמונת שמו יתברך בפי כל הברואים והמון עם על ידי מופתים גלויים, שניתן להם הורמנא ורשות מן קוב"ה ושכינתיה.

בהיות שכבר התחיל להתנוצץ אז משנת ת"ק ולהתגלגל לאט נשמות של ערב רב תכלית הזוהמא, והתחילה חכמת היונית החיצוני חזיר שפושט טלפיו להתפשט, והתנוצצו רשעים אשר דרכיהם חשך וחלקלקות, בחלקות לשונם להטעות זרע עם הקודש בכל מיני פתויים להטעים למודיהם, הגם שהיה עוד מעט מזעיר שנתגלה מהם, מחמת רבוי הצדיקים שהיו בדור, ולא היה בכח החיצונים להתפשט בתגבורות עוז כמו שרצה להגיע עד שטף מים רבים, כמו בימי הכת הידוע ימח שמם וזכרם לעד.

וראה והציץ בעל הבירה שהוא בעל הכרם, (ישעיה ה) כי כרם ה' צבאות בית ישראל, ואמר ה', (שם) מה לעשות עוד לכרמי וגו' להצילו, (שם), ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו, הוא רבינו הבעש"ט הקדוש זי"ע שזרח והזריח אור כחות התפלה בעולם שנקרא מגדל, שנאמר (שיר השירים ד) כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות, ודרשו רז"ל (ברכות דף ל' ע"א) תל שכל פיות פונים בו, וגם יקב חצב בו, אלו תלמידיו קדושי בני ישראל, וישראל עושה חיל מכל צד, הן תלמידי הבעש"ט והנמשכים אתם, והן שאר זרע עם הקודש שנתדבקו בהם, ששלח הקב"ה זה האור הגנוז אשר לא היה העולם כדאי שישתמש בו, ועמד וגנוז לעתיד להשתמש בו בדור האחרון הזה, לעכב פעמי המינים והפוקרים שלא יתפשטו בעולם קודם זמנם, ולא יטשטשו ולא יחריבו כל העולם כולו, בכח קדושת הצדיקים בגודל קדושתם וחביבתם להבורא, והנפלאות שעשו ופעלו לעין כל כדי להגדיל ולהעריך קדושת שמו יתברך, כדי לעבדו כולם שכם אחד.

וזה היה נמשך כמה דורות עד שתרעש ותרעד הארץ בשנת תרע"ד, ואז (תהלים יח) מוסדי הרים ירגזו, כי יסודות אבותינו הקדושים נחלשו, והנחש בריח עקלתון הגדיל לעשות, ולהוציא כחו בפועל בחציפות והפקרות ועזות ומינות ואפיקורסות, עד שמימות המבול לא היתה כמוהו, (ישעיה ה) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים בעוה"ר, ואז (תהלים יח) עלה עשן באפו, ואש מפיו תאכל, כביכול, במים דבר חרב ורעב ל"ע לאלפי אלפים מישראל, עד שהשקיף ה' בעל הבירה והפסיק בין עדר ובין עדר, כמו שביקש יעקב אבינו (בראשית לב) ורוח תשימו בין עדר ובין עדר.

וביני לבני כאן מצא בעל חוב הידוע לגבות חובו, שהיה לו לגבות מבית ישראל, **בהפקירות גדול שלא נראה ולא נשמע מעולם**, אף כטפה מן הים כמוהו מה שרואים בעינינו בעוה"ר, וצמחו לאלפים ורבבות פוקרים ואפיקורסים ומינים מסיתי ומדיחי זרע עם הקודש בפתויים שונים, ועלתה ביד היצר להשחית ולבלוע אלף אלפים מישראל הקדושים, מצויינים במעלתם שהמה צנועים ביישנים רחמנים וגומלי חסדים, ועל כן אסרו לנו לילך בגלוי ראש ובגלוי בשר, ולהתכסות עוד בחלוק בהיותו במטה, מחמת בושא מה' שמלא כל הארץ כבודו, ולית אתר פנוי מיניה, כמובא (בספר חסידים סימן קכ) שהאמונה והבושה הם תרין רעין דלא מתפרשין.

ואלו הפתאים והטפשים מהעדר דעתם ואמונתם (ירמיה ו) גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו, עד שצעקו בקול מר ומרה בקול תוכחתם, הקדושים אשר כבר בארץ המה, **שיצמחו מזה גזירות משונות רח"ל, והס"מ סיבב כל זאת כמו הברדלס ששוחק בפני הברואים בערמה ותחבולה לתפסם ברשתו, ואוי לגבר שנתפתה ממנו ורץ אחריו, עד שנותן חתיתו בארץ רח"ל.**

ועכשיו נתקיים בנו כל היעודים וכל הנבואות של הנביאים והתנאים והראשונים והאחרונים, שדברו כל הצדיקים שיהא קודם ביאת המשיח צרות וגזירות רח"ל זה אחר זה, ונתקיים בנו ביתר שאת בעוה"ר ביותר ממה שחשבנו.

וכששאלו את הנביא (ישעיה כא) שומר מה מלילה שומר מה מלילה, שזה קאי על גלות אלף החמישי חצי הראשונה של הלילה שנקרא ליל, ועל גלות אלף השישי חלק אחרונה של גלות שנקרא לילה, חלק שני של לילה, והשיב, (שם) אמר שומר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו, דהיינו שיבא בלי ספק הבוקר, אבל אם תבעיון בעיו, ואמר רבינו האר"י ז"ל (בספר הגלגולים סוף פרק מג) וז"ל אם תבעיון בעיו כי להיות כתות אלו בדור המשיח הם צריכים לשוב בתשובה ולהרבות בשאלות ותחנונים עכ"ל, (עיי' זוהר תרומה דף ק"ל ע"ב ודף קל"א ע"א) הרי מה שניבא הקדוש והנורא הזה על דרא בתראה הדין.

כי אנחנו נמכרנו ונשתעבדנו לה' עד עולם, כמו להבדיל אצל מלך בשר ודם, קודם שאדם מקבל על עצמו עבודת הצבא, יש לו ברירה או לכאן או לכאן, מה שאין כן כשנכנס ברשות המלך וקבל עול הצבא עליו, מוכרח בעל כרחו לעבוד למלכו בכל מיני מסירת נפש ובכל מיני מלאכה שיוטל עליו, ככה אנו עבדי דמלכא אנן, כמו שכתוב (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים, והקב"ה קנה אותנו במצרים לעבודתו, וקבלנו עלינו קבלת תורתנו הקדושה ועול אמונתו ועבודתו יתברך, אם כן אין לנו שום ברירה ח"ו לברוח ממנו, הגם בכל מיני גזירות וכל מיני נסיונות שיעברו על שונאי ישראל.

והקב"ה השבענו על זה כמו שכתוב (שיר השירים ב) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגו', ואמרו (במדרש שיר השירים שם אות ז) וז"ל במה השביען, רבי אלעזר אומר השביען בשמים ובארץ, בצבאות בצבא של מעלה ובצבא של מטה בשתי צבאות הוי אומר בצבאות, או באילות השדה זו חית השדה, הוא מה דאת אמרת (איוב ה) כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך, רבי חנינא בר פפא ורבי יהודה בר' סימון, רבי חנינא אמר השביען באבות ובאמהות, בצבאות אלו אבות שעשו ציוני ועשיתי ציוני בס, או באילות השדה אלו השבטים, הוא מה דאת אמרת (בראשית מט) נפתלי אילה שלוחה, רבי יהודה בר' סימון אמר השביען במילה, בצבאות בצבא שיש בה אות, או באילות השדה ששופכין דמן כדם צבי ואיל, ורבנן אמרו השביען בדורו של שמד, בצבאות שעשו ציוני בעולם ושעשיתי ציוני בהן, או באילות השדה ששופכין דמן על קדושת שמי כדם הצבי ודם האיל, הדא הוא דכתיב (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום, אמר רבי חמא בר אבא אם יאמר לי אדם תן נפשך על קדושת שמו של הקב"ה אני נותן ובלבד שיהרגוני מיד, אבל בדורו של שמד איני יכול לסבול, ומה היו עושים בדורו של שמד, היו מביאין כדוריות של ברזל ומלבינן אותן באש ונותנין אותן תחת שיחיהן ומשיאין נפשותם מהן, ומביאין קרטיות של קנים ונותנין אותן תחת צפורן ומשיאין נפשותם מהם, הוא שאמר דוד (תהלים כה) אליך ה' נפשי אשא, אשיא כתיב, שהיו משיאין נפשם על קדושת שמו של הקב"ה עכ"ל. **אשרי להם ואשרי גורלם שקדשו שמו יתברך בעולם, ועל זה השביע הקב"ה את ישראל לעבור בכל מיני נסיונות בעולם, ולא לפרוק ח"ו עול מלכותו יתברך שמו מעלינו.**

ובזה המסירת נפש הלכו ישראל הקדושים מדור לדור שקדשו שמו יתברך בכל העתים ובכל הזמנים, ועמדו בכל הנסיונות של האמונה, ובכל דור היו בישראל קדושים וטהורים בבחינות הראש והגוף, ובחינת הרגלים והצפרניים שהמה השפלים שבדור, וישראל קדושים מאמינים בני מאמינים, ובכל הגליות ובכל השמדות ובכל הגזירות שעברו עליהם קבלו עליהם עול מלכותו יתברך שמו באהבה, כמו שכתוב (שיר השירים ח) כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה וגו' מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה, ודרשו במדרש (שיר השירים שם אות ו) כי עזה כמות אהבה, אהבה שאהבו דורו של שמד להקב"ה, שנאמר (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום, קשה כשאל קנאה, קנאה שעתידי הקב"ה לקנא לציון קנאה גדולה וכו', ועוד (שם אות ז) מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה, מים רבים אלו אומות העולם, שנאמר (ישעיה יז) הוי המון עמים רבים וגו', לא יכלו לכבות את האהבה, אהבה שהקב"ה אוהב לישראל, שנאמר (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה' עכ"ל.

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א, שומר אמונים, מאמר השגחה פרטית, פרק ח

וכל שכן אלו שמקבלים עליהם לסבול עול גלות, כעין רבי שמעון בן יוחאי וחבריו שהיו הולכים מאתר לאתר ומדוך לדוך, בעבור אהבת שכינת עוזינו ותפארתנו, כמובא בגמרא ובזוהר ובמדרשים, המה מגינים על כל הדור, או מקצת הדור, לפי ערך מעשיהם, אשרי חלקם וגורלם.

אגרת קודש⁵⁵⁴ מאת רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א

אודיעך כי קבלתי מכתבך וממש לקח ממני הרבה בריאות ר"ל, ונצרכתי ליקח אינעקציאנען לחזק הלב, לכן הזהר מלכתוב לי מכתבים כאלו, כי ממילא מה שבכחינו לעשות אנחנו עושים, ומה שאין בכחינו לעשות הנני רק בשר ודם, כי נחלש כחי ביתר שאת.

...ודע כי הקדוש ברוך לא יעזוב את עמו ח"ו, כי קבלה בידינו כשיגיע הזמן שיסברו כי ח"ו אבד סברינו אז בזה היום יראה ויצמח ישועות ישראל, **ועכשיו הזמן לקבל באהבה כל אחד מה שיגיע לידו, ולא לכפור ולהרהר ח"ו אחר אלקינו ברוך הוא וברוך שמו, כי אז נעקר ח"ו משני עולמים**, ובכלאופן האומות העולם אין יכולים ליקח רקאטגופינו ולענותו, ומה הוא הגוף רק טיפה סרוחה, אבל את נשמתנו אין יכולים ליגע.

וכתב בסה"ק הרדב"ז הקדמון אשר קבלה בידו **כי אותם הישראלים המעונים ביד עכו"ם ומקבלים עליהם באהבה יקומו בתחיה ראשון לכל ישראל ויהיו גדולים ונוראים מאד**.

לכן בניי אהובי ישתקו ואל תהרסו במחשבתכם, כי אשרי להגוף המתייסר בעבור כבוד שכינת עוזינו, ואשרי המקבל באהבה... הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, בקרוב אם ירצה ה' יתגלה נפלאות לישראל, **ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי ישראל גוי קדוש הקדוש ברוך הוא בחרבהם, וכל היסורים הם רק לטובתם**.

כי הוה אמינא שבעולם למה יצער הקדוש ברוך הוא את ישראל יותר מכל האומות, אשר מוסרים גופם וחלבם ודמם בעבור קדושתשמו יתברך, ולמה יגיע עליהם כל זאת הצער והעינוי, הלא הקדוש ברוך הוא ה' אמת ושמו אמת, כי אפילו עבד ושפחה וכל מיני פחות הערך שבעולם שימסור נפשו בעבור שמו בוודאי הקדוש ברוך הוא אינו מקפח שכרו וגמולו בזה ובבא, וכל שכן לזרע עם הקודש זרע יעקב בני בחירו וישראל אשר מסרו נפשם וקדשו שמו יתברך בכל דור ודור, ולמה יגיע עליהם ככה.

רק כמו שאי אפשר לבא וליכנס לגן עדן לתקון האמיתי אפילו הצדיק הגדול עד שיכנס מקודם בגיהנם של אש או של שלג או בגלגול כמובא בגמרא ובמדרשים וזוהר הקדוש, **ככה אי אפשר להגיע להאור הגדול והמופלא שיאיר לישראל בביאת משיח צדקינו עד שיעבור עליהם כל זה החושך והצער, שהוא רק לפי שעה, להשיג אחר כך תענוגים בלתי מושגים אפילו לנביאים כמו שכתב ב'עין לא ראתה אלקים זולתך'**⁵⁵⁵.

⁵⁵⁴ מובא מתוך הספה"ק **שומר אמונים**, מאמר השגחה פרטית, פרק יב, הוספות וביאורים, עמ' קיח ע"א-קיט ע"א
⁵⁵⁵ מסכת ברכות, דף לד ע"ב

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך ופליגא דשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה אבל צדיקים גמורים עין לא ראתה

ואם היינו משיגים אחד מאלפי אלפים ורבוא רבבות מהפאר והתענוג והשגות הגדולות שמעותד לישראל, היינו מקבלים עלינו להתיישר בכל מיני יסורים, רק שאין אנו משיגים זאת, אבל באמונה צריך להאמין כי הבורא הגדול הבורא עולם בלי עיף ויגע, וברא כל העולמות והברואים בשני אותיות משמו הגדול, בודאי ח"ו לא ישקר באמונתו ובהבטחתו לישראל על ידי נביאיו בלי שיעור פעמים, ואם נסתכל בשבעה הנחמות שקורין אחר תשעה באב בשבע שבתות, ריבוי הנחמות והטובות הנפלאות המעותד לישראל עם קדשו, הלא נפשונו כמעט יוצאות ממתיקות הדיבורים, וגודל הנחמות, והבטחות הקדוש ברוך הוא לישראל, ואיך נהי' פתאים ח"ו אם סבלנו כל כך זמנים בעבור שמו יתברך כל מיני הריגות ושמדות וגזירות מיום חורבן בית מקדשינו, ועכשיו שקרוב הקץ לישראל, אפילו אבלינדער זעהט דאס אויך אונטאפענדיג, ועכשיו ח"ו לא נסבול עולו.

לכן בניי אהוביי חזקו ואמצו באמונת שמו יתברך, זאלען זיי אונז שלאגען פאניגין עס מאכט נישט, אינז זאל מיר זיך נאר לאזען, אין אללעס אויסהאלטין, דאס איזט אונזער תכלית הבריה.

רבי אהרן ראטה 'ר' אהרל'ה' זיע"א, שומר אמונים, מאמר הגאולה, פרק ח

ותראה אחי אהובי שם מלשונו הקדוש ורבים מן המשכילים יכשלו, והבין הדברים שתפס בלשונו הקדוש והמשכילים לרמז על החכמים בחכמת החיצונים רח"ל, כי אלו לא יוכלו לסבול עול הגלות הנורא, והתמימים בודאי יסבלו ויתחזקו באמונת הבורא ויזכו על ידי זה לאור הגדול והנורא אשר יאיר פתאום אחר החשכות האיום הזה.

כ"ק האדמו"ר תולדות אהרן, רבי אהרן ראטה זיע"א, זכרון צדיק, אות ע"ה

סיפרתי לרבינו זי"ע ששלחתי לאחד באחד מהמושבות קופסא של צדקה משיבתינו, עי"ז השיב לי רבינו זי"ע, מילא, השיבה כבר תוושע ממנו, אמרתי לרבינו זי"ע שלא משום זה סיפרתי לרבינו, רק משום שאני יודע שבחוץ לארץ היו אנשים שנתנו כסף לרבינו וזכו לשוב בתשובה ואני רוצה שגם הוא יחזור בתשובה עי"כ שלחתי ו, עי"ז השיב רבינו זי"ע בזה"ל: שפה בא"י אינו יכול לפעול ב-20-30 שנה מה שפעל בחו"ל ב-2-3 שנה. ושאלתי לרבינו זי"ע ובזמן המקדש היה גם כן כ"כ קשה? עי"ז השיב לי זי"ע שבזמן המקדש הי' הקדושה של הבהמ"ק מאיר בכל הפינות, אבל היום שבאו הציונים והביאו מין טומאה כזו שאפילו האויר טימא. והמשיך רבינו זי"ע ואמר: **בחוץ לארץ כשהלכו בשוק ופחדו שבל נקבל מכה מעץ או מאבן מגוי, ובמילא היו בהכנעה, ובמילא היתה הקדושה יכולה לשרות על אדם, אבל כאן בארץ ישראל שבאים לכאן בזקיפת ראש ואומרים שכבר נגאלו, זהו הגורם שיסירו מעליהם הקדושה, ע"כ.**

אלהים זולתך ופליגא דרבי אבהו דאמר רבי אבהו מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב לרחוק ברישא והדר לקרוב ורבי יוחנן אמר לך מאי רחוק שהיה רחוק מדבר עבירה מעיקרא ומאי קרוב שהיה קרוב לדבר עבירה ונתרחק ממנו השתא מאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית רבי שמואל בר נחמני אמר זה עדן שלא שלטה בו עין כל בריה שמא תאמר אדם הראשון היכן היה בגן ושמא תאמר הוא גן הוא עדן תלמוד לומר ונהר יצא מעדן להשקות את הגן גן לחוד ועדן לחוד:

סיפרתי לרבינו⁵⁵⁶ זי"ע ששלחתי לאחד באחד מהמושבות קופסא של צדקה משיבתנו, ע"ז השיב לי רבינו זי"ע, (בצחות) שוין, הישיבה כבר תוושע ממנו, אמרתי לרבינו זי"ע שלא משום זה סיפרתי לרבינו, רק משום שאני יודע שבחוץ לארץ היו אנשים שנתנו כסף לרבינו וזכו לשוב בתשובה ואני רוצה שגם הוא יחזור בתשובה ע"כ שלחתי לו, ע"ז השיב לי רבינו זי"ע בזה"ל: שבא"י אינו יכול לפעול ב 20-30 שנה מה שפעל בחו"ל ב 2-3 שנה, (איך קען דא אין ארץ ישראל נישט אויפטוהן אונטער 20-30 יאר וואס איך האב געקענט אויפטון אין חוץ לארץ אונטער 2-3 יאר), ושאלתי לרבינו זי"ע, ובזמן המקדש הי' גם כן כ"כ קשה? ע"ז השיב לי רבינו זי"ע שבזמן המקדש הי' הקדושה של הביהמ"ק מאיר בכל הפינות, (די קדושה פון ביהמ"ק האט אריין געלאכטן אין אלע ווינקלעך), **אבל היום שבאו הציונים והביאו מין טומאה כזו שאפילו האויר טמא, והמשיך רבינו זי"ע ואמר: בחוץ לארץ כשהלכו בשוק ופחדו שבל נקבל מכה מעץ או מאבן או מגוי, במילא היו בהכנעה, ובמילא היתה הקדושה יכולה לשרות על אדם, אבל כאן בארץ ישראל שבאים לכאן הולכים בזקיפת ראש ואומרים שכבר נגאלו, זהו הגורם שיסירו מעליהם הקדושה, ע"כ.**

⁵⁵⁶ רבי אהרן ראטה זי"ע

חסידות תולדות אהרן

כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן, רבי **אברהם יצחק ב"ר אהרן דוד קאהן**⁵⁵⁷ זיע"א, באגרות דברי אמונה ע' רכ"ה, מיום ד' ויחי שנת תשנ"ד

...אכן בכל זאת לא נשמע ולא היה עד הנה דבר כזה שישפך דם ישראל כמים ברחובות כהפקר, לירות ולדקור על ידי ערביים בני עולה ה"י, **כי עד הנה היה זאת או דרך מלחמה, או להמתגרים בהם ליושבים על הגבולים או שאר הגיוריים בהם**, מה שאין כן עתה היא על לא דבר רח"ל למרות שהמדובר לשלום, אשר על פי סברה הנותנת היה צריך להיות השקט ושלוה, ונהפוך הוא כנראה בחוש מיום ליום רח"ל. והטעם לזה נראה כי עד הנה היה הקטרוג גם כן גדול בשמים שעברו על הג' שבועות, הלא הרי גזר אומר "ואם לאו אני מתיר וכו'" רח"ל, אלא שבאו מלאכי מליצה ומנעו את הגזירה לצאת, כי מליצת סניגורים בפייהם "הלא יש כמה וכמה מעדת היראים שלא עוברים ולא משתייכים בכל העבירה הנ"ל, ומה נעשה, ואינם אשמים בזה מה שהחילונים המופקרים עוברים",

וע"כ נתעכב הקטרוג ה"י, אבל כעת שנשתרבב המדובר בין המון גם בין החרדים⁵⁵⁸, והתבטאו לאמר "אסור להחזיר השטחים", שזאת אומרת כאילו הארץ היא עתה שלנו ברשותינו⁵⁵⁹, ואסור לנו מחמת כן להחזיר, **וזהו אשר גרם לגלגל ולעורר רח"ל קטרוג הקודם של ג' שבועות שנאמר ואם לאו אני מתיר את בשרכם וכו'**, אשר היה נמנע לצאת מכח אל הפועל מחמת הסניגוריא אשר יהודים החרדים אינם רוצים בו בהעברה על הג' שבועות, מה שאין כן עכשיו שבדבריהם הללו מגלים דעתם שארץ ישראל היא כאילו שלנו.

רבי ירמיהו קאהן שליט"א, שלש שבועות, טענות הציונים, ותשובתם

ולא בעיני אומות העולם בלבד, אלא גם בעיני הקב"ה לא תחשב עבירת השבועות לכלל ישראל כיון שנעשה ע"י פורקי עול שכבר יצאו מכלל ישראל. ובענין זה ראוי להעתיק כאן דברי האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל באגרות דברי אמונה ע' רכ"ה, מיום ד' ויחי שנת תשנ"ד, וז"ל: אכן בכל זאת לא נשמע ולא היה עד הנה דבר כזה שישפך דם ישראל כמים ברחובות כהפקר, לירות ולדקור על ידי ערביים בני עולה ה"י, כי עד הנה היה זאת או דרך מלחמה, או להמתגרים בהם ליושבים על הגבולים או שאר הגיוריים בהם, מה שאין כן עתה היא על לא דבר רח"ל למרות שהמדובר לשלום, אשר על פי סברה הנותנת היה צריך להיות השקט ושלוה, ונהפוך הוא כנראה בחוש מיום ליום רח"ל. והטעם לזה נראה כי עד הנה היה הקטרוג גם כן גדול בשמים שעברו על הג' שבועות, הלא הרי גזר אומר "ואם לאו אני מתיר וכו'" רח"ל, אלא שבאו מלאכי מליצה ומנעו את הגזירה לצאת, כי מליצת סניגורים בפייהם "הלא יש כמה וכמה מעדת היראים שלא עוברים ולא משתייכים בכל העבירה הנ"ל, ומה נעשה, ואינם אשמים בזה מה שהחילונים המופקרים עוברים", וע"כ נתעכב הקטרוג ה"י, אבל כעת שנשתרבב המדובר בין המון גם בין החרדים (ודיבר בענין הצעטיל שכתבו "ארץ חמדה נחלת אבותינו" ועוד דברים ברורים שזה שלנו), והתבטאו לאמר "אסור להחזיר השטחים", שזאת אומרת כאילו הארץ היא עתה שלנו ברשותינו (כאילו בא לנו בנחלה וירושה כאשר בא בימי יהושע ודוד ברצון ה' עפ"י הנביא), ואסור לנו מחמת כן להחזיר, וזהו אשר גרם לגלגל ולעורר רח"ל קטרוג הקודם של ג' שבועות שנאמר ואם לאו אני מתיר את בשרכם וכו', אשר היה נמנע לצאת מכח אל הפועל מחמת הסניגוריא אשר יהודים החרדים אינם רוצים בו בהעברה על הג' שבועות, מה שאין כן עכשיו שבדבריהם הללו מגלים דעתם שארץ ישראל היא כאילו שלנו, עכ"ל.

⁵⁵⁷ כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן, רבי **אברהם יצחק ב"ר אהרן דוד קאהן** זיע"א – נולד ב-ו' בטבת ה'תרע"ד, חתנו של רבי אהרן ראטה זיע"א, תלמיד וחסיד של רבי יואל טייטלבוים זיע"א, נפטר בכ"ז בכסלו ה'תשנ"ז.

⁵⁵⁸ ודיבר בענין הצעטיל שכתבו "ארץ חמדה נחלת אבותינו" ועוד דברים ברורים שזה שלנו.

⁵⁵⁹ כאילו בא לנו בנחלה וירושה כאשר בא בימי יהושע ודוד ברצון ה' עפ"י הנביא.

כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן, רבי אברהם יצחק ב"ר אהרן דוד קאהן זצ"ל, פושקוויל "שמעו דבר ד", נגד הבחירות

שמעו דבר ד'

אל עם ד' דרי ארץ הקודש הע"

^{יד}
באחי להצטרף עם חכמי הדור
שליטא חתולים נעקבי דבוחק
שדעם
**שלא להשתתף
בבחירות לכנסת
הידוע**
והשומעים לדברינו יוכו לכל חכמות
חאמורות בחו"ס.
באמת ד' יל חשש
יעקב ליועז
מפשעווארסע יצו

שמענו על בלבול הדעות השורר בקרב רבים משלומי
אמוני ישראל בענין הבחירות לכנסת המינים למשמע
אוזן תדאב נפשנו, אשר יצא דע"ז של הליכה לבחירות
מותגבר ומתפשט נעם באופנים שונים ואמותלאות שונות.
לזאת הננו להכריז ולהודיע, כי האיסור החמור
לבחירות שריר וקים, ואין כח בעולם, ולא סיבה ולא
אמתלא להתיד באיזה אופן שהוא להצביע בעד שום
צד ומפלגה השולחים נבחריהם לכנסת המינים.

וכבר צווחו רבותינו הגאונים הצדיקים זי"ע בדור שלפנינו, כי כל הירא והחרד לדבר ה', יברח
מלהשתתף בבחירות יותר כבוד מפני הארץ, כי עצם ההשתתפות והישיבה בכנסת המינים, היא
הודאה גמורה במלכות המינות המורדת במלכות שמים, ועוקרת דת תוה"ק, והבחרים השולחים
נציגיהם לכנסת, המה המביאים וגורמים לכל האיסורים החמורים שיש בהם ע"ז, מינות, והעברה
על שלש שבועות החמורות, וכל הבחרים נעשים שותפים באמצעות הודאה בע"ז ובאיסורים
החמורים, באמצעות נציגיהם באי כוחם היושבים בבכנסת.

וכבר בירר וליבן כשמלה הלכה זו מרן הגאון הקדוש רשכבה"ג זי"ע. בספר הבהיר ויואל
משה. והעלה להליכה ולמעשה כי ההצבעה לכנסת, איסור איום ונורא הוא, וארי שאנ
מי לא יירא.

וכהיום נראה בעליל להיכן מועדות פניהם של המשתתפים בכנסת המינים, אשר המפלגות
הדתיות לכל גוניהם נתכללו ונשתתפו שותפות מלאה וגמורה עם ממעלת הכופרים.

והננו מגלים דעתנו, וקוראים לכל שמרי תורה ומצוות שלא יתפתו לקריאת
האומרים נשתנו העתים והתורה הרצועה, אדרבה ואדרבה האיסור החמור
שריר וקים, ומאז ועד עתה נתוספו טעמים ונימוקים לאשר ולחזק האיסור
כהנה וכהנה, וכל המשתתפים והמסיעים לאיזו מפלגה שהיא, מסיעים
ונעשים שותפים למלכות המינות, והקולר תלוי בצווארם.

**על כן אחים יקרים, התאזרו עוז לגדור גדר ולעמוד
בפרץ, להמנע ולמנוע מלהשתתף בבחירות.**

ובזכות הברכים אשר לא כדעו לבעל הציוני - המקדשים שמו יתברך נגד
העולם כולו, נזכה להסרת חרון אף ה' מישראל, ולהרמת קרן התורה, וקרן
משיח צדקנו, בבי"א.

ט' מרחשון תשס"ט

משה ארי' פרינד
ראביד פשי"ק ת"ז

יצחק יעקב ווייס
רב ואביד פשי"ק ת"ז

הק' משה מייסלבוים
אבדקי"ק סאטמאר

שמואל צבי הורוויץ
(אדמו"ר מספינקא)

משולם פייש סג"ל לאוי
(אדמו"ר מטאהש)

אברהם יצחק קאהן
(אדמו"ר תולדות אהרן)

חסידות שומרי אמונים

כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים, רבי אברהם חיים ב"ר אהרן ראטה⁵⁶⁰ זיע"א, פנינים יקרים על שיר השירים⁵⁶¹

השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' אם תעירו ואם תעוררו את האהבה וגו' מדלג על ההרים וגו'. ודרז"ל (כתובות קי"א ע"א) **שהשביע ה' את ישראל שלא ידחקו את הקץ**. ולכאורה מופלא הדבר מבינת אנוש גם לאחר כל הטעמים שנאמרו בסיבת שבועה זו. - אלא הענין הוא, שכ"ז הוא לגירא בעיני השטן והאומות העולם המונין את ישראל ויטענו לעת"ל הללו והללו עו"ז. דה' יחפץ להחיות נגד כל העולמות כי למעני ולמעני [בלבד] אעשה ואינו תלוי בשום אחד, ואז יונחו לראות למפרע כי רק מאת ה' היתה זאת [מה שלעת עתה] היא נפלאה בעינינו, באשר גם עצם הגלות עלתה ברצונו הפשוט מעת קדמונו של עולם (ראה ב"ר פ"ב ד), ובכן כדרך ש'חנם נמכרתם', [ככה נמי] 'ולא בכסף תגאלנו'.

ואפשר שזוהי עצה העמוקה של ישיני חברון האבונה"ק שיאמרו לעתיד ימחו על קידוש שמך (שבת פ"ט ע"ב). - וזה שסיים כאן לבל יחששו מזה שלא יעוררו את האהבה עד שתחפץ, [כי כאשר] קול דודי [של פעמי הגאולה] הנה זה [ממשמש והוא] בא, [אזי יהיה כבי] מדלג על ההרים וגו' אלו האבות שיאמרו ימחו וכו', כ"א למעני ולמעני אעשה ב"ב אמן.

כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים, רבי אברהם חיים ב"ר אהרן ראטה זיע"א, פנינים יקרים על שיר השירים מכ"ק מרן אדמו"ר (שליט"א) [זיע"א]⁵⁶²

אני חבצלת השרון שושנת העמקים. הנה נודע מזה"ק כי 'אני', רומז לשכיח"ק ונקראת שושנת העמקים על שיוצאת וגולה לכל מקום שגלו ישראל עד עמק חשכת הגלות, וכששושנה בין החוחים כן שוכנת רעיתי בצרה בין הבנות אלו אוה"ע (כדרז"ל על רבות בנות עשו חיל), וכתפוח בעצי היער כן שורה דודי הוא כינוי לה' כביכול בין הבנים בני בכורי ישראל, והגם אם במשך השנה נדמו לעצי היער שאינו מניב פירות, אך בהגיע ליל התקדש החג אז בצלו כבי של הנדמה לתפוח חמדתי וישבתי, ופריו הוא הכזית מצה, (הנקרא פרי למ"ד (ברכות מ' ע"א) עץ הדעת חטה היה), היתה מתוק לחכי, כי אין מ"ע דאורייתא באכילת פרי זולת מצות אכילת מצה, וכן הביאני אל בית היין במשתה ד' כוסות כבמחזה, שמתוך שמתפתים ביינם לאהבתו ית', יש בס מדעת קונם להיות דילוגו עלי אהבה, עד כדי סמכוני באשיות, שבאש הקודש העולה מצאן מרעיתו, סומכים ומסעדים השושנה הק' הנמצאת בעמקים, וכן רפדוני בהסיבת הסדר הק' מקום נפילתה בריח תפוחים שנדמה כריח השדה אשר ברכו ה' (בראשית כז כה) כדרז"ל (תענית כ"ט ע"ב), ולזה אומרת השכינה הק' כי חולת אהבה אני לכנסת ישראל הק' המקילין צערי ויגוני דהגם שבעת הגלות היא בבחי' שמאלו, מפני כי השיב ימינו אחור (איכה ב ג), אך

⁵⁶⁰ כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים, רבי אברהם חיים ב"ר אהרן ראטה זיע"א – נולד ב-י"ד באדר א' ה'תרפ"ד, בברגסז (אוקראינה). למד תורה אצל אביו רבי אהרן ראטה, וכ"ק האדמו"ר מבעלז, רבי אהרן רוקח זיע"א. נישא לבתיה חיה בת"ר מרדכי גולדמן מזוהיל זיע"א. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תש"ט פנו רוב חסידיו לגיסו, כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן, רבי אברהם יצחק קאהן זיע"א, מייסד חסידות תולדות אהרן וחלקם הקטן פנו אליו. הוציא לאור את ספרי אביו לאחר שנפטר: "שומר אמונים", "שולחן הטהור", "טהרת הקודש", "נועם הלבבות" ו"מבקש אמונה". בשנותיו הראשונות באדמו"רות כונה "האדמו"ר מברגסז" על שם מקום הולדתו. בתחילת שנת ה'תש"כ קנה שטח סמוך למעבר מנדלכאום (שהיה אז הגבול), צפונית למאה שערים, והקים שם את קריית שומרי אמונים. בקריה הוקמו תלמוד תורה, ישיבה גדולה וישיבה לצעירים. מאוחר יותר העביר את מרכז חסידותו לבני ברק ובחודשים אלול ותשרי שהה בירושלים. מספר חודשים בחורף ובקיץ היה שוהה בתפרח. חיבר את הספה"קים: אמרי קודש; חוקי חיים עה"ת; עולת שבת. באסרו חג שבועות ה'תשע"ב עבר התקפת לב ולאחר שלושה חודשים, בליל ה' באלול, לאחר 66 שנות אדמו"רות, נפטר ב-ה' באלול ה'תשע"ב (בגיל 88), ומנו"כ בחלקת אדמו"רי בית שומרי אמונים (הר הזיתים, ירושלים).

⁵⁶¹ מובא מתוך הביטאון השבועי קול אמונים גליון לח, חוהמ"פ ה'תש"ע, עמ' ג'.

⁵⁶² מובא מתוך הביטאון השבועי קול אמונים גליון צג, חוהמ"פ ה'תשע"א, עמ' א.

בליל זה היא למשענת תחת לראשי למען לא יאבד סברני ובטחונינו שעוד יגיעו ימים שיהיה וימינו תחבקני ברוב אהבה וחיבה.

והנה לאשר ע"י כל הנ"ל מתעורר שעת רצון מלעילא לגאולת עולם, לכן אמר להלן השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. ודרז"ל (כתובות קי"א ע"א) מכאן שהשביע הקב"ה לכנס"י שלא ידחקו את הקץ. ולכאורה נפלא זאת מבינת אנוש גם אחר כל הטעמים שנאמרו בסיבת שבועה זו. - אלא י"ל דכל זאת הוא להיות גירא בעינא דשטן ואה"ע שיקטרגו לעתיד הללו והללו וכו' (ילקו"ש רמז רל"ד), יען כי חפץ ה' להראות נגד כל עליונים ותחתונים דאין הגאולה תלויה בשום סיבה אלא בו ית', כנאמר (ישעיה מו יא) למעני ולמעני (בלבד) אעשה, ואז יוכחו לראות למפרע כי מאת ה' היתה כל זאת [מה שלעת עתה] היא נפלאות בעינינו, דכשם שעצם הגלות עלתה ברצונו הפשוט מימי קדמונו של עולם, כדרז"ל (ב"ר פ"ב ד') בפסוק (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וגו', עיי"ש. נמצא שלא היתה תלויה בשום עילה וסיבה, ובכן כמו שבחנם נמכרתם, כך ולא בכסף תגאלו (ישעיה נב ג), שבזה י"ל דהוא הוא העצה העמוקה של ישיני חברון האבות הק' שיאמרו לעתיד ימחו על קידוש שמך (שבת פ"ט ע"ב), וכן מה שיעמוד מיכאל שר ישראל וישתתק מללמד זכות (דניאל יב א), והוא מטעם האמור.

וזה שסיים כאן לומר דלא יחששו ממה שלא יעירו ולא יעוררו זמן הגאולה עד שתחפץ מיניה וביה, כי כאשר קול דודי של פעמי גאולתינו הנה זה ממשמש והוא בא, אז יהיה כבי' מדלג על ההרים אלו האבות הנקראים הרים (ר"ה י"א ע"א) שיאמרו ימחו וכו', שלא יהיו מלמדי זכות אלא למעני ולמעני אעשה ברחמים וחסדים מגולים ב"ב אמן.

כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים, רבי אברהם חיים ראטה זיע"א, פרוטיך מתוקין, ענין אמירת שהשמחה במעונו, ענף המלכות, עמ' טו-טז

וע"פ דברינו אפשר לפרש את הפסוק בשיר השירים (ב' ז', ג' ה') אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ שהכונה בזה 'אש תעירו', על ידי אתערותא דלתתא תזכו ל'ואם תעוררו', היינו אתערותא דלעילא, היינו על ידי יחוד התחתון יגרום ליחודא אבא ואימא עילאה ליחוד קוב"ה ושכינתיה, ואז וילדה זכר כדפירש האור החיים הק' בפרשת תזריע עיין שם, וקאי על ימי הגדלות, וכן יום חתונתו ושמחת לבו של אדם הן המה גם ימי גדלותו, כי חתן דומה למלך, ומתכפרים עוונותיו ככפליים, הן מצד הנישואין על ידי שנתעלה לגדולה בחינת מלכות, הגם שהוא לפי שעתא, אמנם תעלה בעידניה סגיד ליה (מגילה ט"ז ע"ב), ואז סגיד ליה לקוב"ה בבחינה שאמז"ל מסכת חולין (פ"ט ע"א) אמר הקב"ה לישראל חושקני בכס שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם לפני, ועל ידי לימוד התורה הק' ממשיכים המלכות ומאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א), אלו החכמים שממשיכים על פי התורה הק' מעילא לתתא לבחינת מלכות שהיא מדריגה אחרונה שבמדות כידוע, ועל ידי שפלות רוח נעשה מרכבה למדת מלכות, ובאופן הנ"ל גורמים שמחה רבה לתתא ולעילא.

חסידות דושינסקיא

אגרת קודש⁵⁶³ מאת כ"ק האדמו"ר מדושינסקיא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי⁵⁶⁴ זיע"א, למזכיר הראשי של האו"ם

למזכיר הראשי של האומות המאוחדות בלייק-סייקס.

העדה היהודית החרדית של ירושלים המייצגת 60 אלף נפשות מתנגדת להצעה שירושלים תכלל בהמדינה היהודית, ו/או תושביי יהפכו אוטומטית נתיני המדינה היהודית.

עדתנו דורשת שירושלים תהי' איזור בין לאומית תחת חסותכם עם אוטונומי' משלה ושתושביה יהיו תושבים חפשים של האיזור הבין לאומית של ירושלים.

אנו מבקשים לא לקבל כל החלטה לפני קבלת תזכירנו שנשלח בדואר האוויר.

הרב הראשי י.צ. דושינסקיא בשם העדה האשכנזית ירושלים (ה' כסלו תש"ח (1947 נוי"מ 18)

דרשה⁵⁶⁵ מאת כ"ק האדמו"ר מדושינסקיא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א ב"ה. יום שנכפל בו כי טוב תרפ"ד לפ"ק, פה ק"ק חוסט יע"א.

אחב"י החרדים לדבר ד' שליט"א. הנה כבר **ראינו מעשיהם של הציונים לדאבון נפשינו**, זה כמה שנים יצאו נגדנו בחרף פיפיות השכם והערב ואנחנו החשינו עד כה, ועתה ללהב **יצאו להרוס אשיות הדת**, ועל הכלל כולו יצאו במכתבי פלסטר שלהם שפתיהם אתם מי אדון להם, וארס הנחש בשיניו עומד, ובפרט אשר ידוע ומפורסם **שכל מעשיהם נגד רצון שרי הממשלה אשר חוסים אנחנו בשלום עמהם**, ואם החשינו עתה ימצאנו חלילה עון, כי מאז ומקדם קיימנו בעצמינו דברי הנביא דרשו שלום העיר וגו'. ע"כ הרמונו עתה קולנו אליכם אחב"י שליט"א **שחלילה לכם להתחבר עמהם** אבל תהי' כולכם בעצה אחת ובחבורה אחת, וכל העם על מקומו יבוא בשלום.

הק' **יוסף צבי דושינסקיא** אבדק"ק חוסט והגליל.

⁵⁶³ מובא מתוך **אום אני חומה**, ה'תש"ט, קונטרס ל"ח-לט

⁵⁶⁴ כ"ק האדמו"ר מדושינסקיא, גאב"ד ירושלים, רבי **יוסף צבי דושינסקי** זיע"א - נולד בשנת ה'תרכ"ח. גאב"ד של העדה החרדית בירושלים, לאחר **הגרי"ח זוננפלד** זיע"א. נפטר ביום י"ד בתשרי ה'תש"ט.

⁵⁶⁵ מובא מתוך **'הקול קול יעקב'** (ירושלים, ה'תשמ"ב).

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תורת מהרי"ץ
דושינסקא⁵⁶⁶, פרי וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו. במדרש רבה, ר' הונא פתח מחזיק באזני כלב עובר מתעבר
על ריב לא לו... א"נ י"ל דהנה כל מעשיו והרפתקאותיו של יעקב אבינו הם סימן לדורות,
וענין שליחות המנחה לעשו יש בו משום סימן לדורות הבאים כי רמז בזה בגלות המר
והנמהר יהי' לבנ"י תקומה ע"י שיברך ה' את עמו בעושר ובנכסים ויוכלו עי"ז לרצות
את עשו ברצי כסף, וזה שאמר הכתוב ויצו אותם לאמור כי כל לאמור הוא לדורות, כי
צריכים לידע לדורות איך לרצות את שונאי ישראל, וזה כוונת המ"ר ג"כ, מחזיק
באזני כלב וגוי קאי על יעקב אשר שלח לעשו כה תאמרין לאדני לעשו, דהיינו שהי'
מחזיק באזני כלב זה עשו, והטעם על ריב לא לו, לא בגינו כ"א ללמד לדורות
הבאים שיהי' להם תקומה בחשכת הגלות.

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תורת מהרי"ץ
דושינסקא, פרי וישלח

אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני. נל"פ לשון אכפרה, כי הנה חסד לאומים חטאת והרבה
פעמים צריך להתחסד עם או"ה והקב"ה מחשבו כאילו הוי צדקה כמו שנא' (ישעי' ס')
נוגשך בצדקה וכדאיתא (ב"ב ט'), והטעם כי עיקר רצון השם ב"ה ההכנעה להכניע
ולשבר קרב לבו, וזה עיקר בכל הקרבנות כי זבחי אלקים רוח נשברה, ואם צריך לעשות
חסד וצדקה עם או"ה מפני שידם תקיפה עלינו, בודאי יהי' רוחו נשבר בקרבו ועי"כ הוי
חסד לאומים כאילו הקריב חטאת, ועי"כ אמר אכפרה פניו, כלפי השי"ת אמר כן שיכפר
לו חטאיו ע"י המנחה ההולכת לפניו, מה שהי' לו לעול ולמשא וכמו שדרשו במ"ר,
ותעבור המנחה על פניו, אף הוא שרוי בכעס שהי' צריך לכל זה, כמובא ברש"י.

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תורת מהרי"ץ
דושינסקא, פרי וישלח

ויהי לי שור וחמור. נראה ששלח לו כן דאם לא הי' ליעקב רכוש גדול אז אין חידוש במה
שמבקש אהבתו כי אפשר שיצטרך פעם לטובתו של עשו, ועכ"פ הי' מתיירא פן יעשה עמו
איזה רעה, ע"כ משתדל הי' לבקש אהבתו, אבל אם גם יעקב עושר מופלג וגם לו עבדים
ושפחות והוא ובניו גבורי חיל, א"כ מה ששלח לו לרצות פניו אין זה רק למצוא
חן בעיניו ולפייסו בעד הברכות.

⁵⁶⁶ מתוך כריכה פנימית:

ספר תורת מהרי"ץ על התורה ספר דברים
אמרי קודש על פרשיות התורה מאת אדונינו מורינו ורבינו, גאון ישראל וקדושו, רכבו ופרשו, ריש
מתיבתא, ריש גלותא ומרא דארעא קדישא הרביץ תורה בישראל כששים שנה
כקש"ת מרן יוסף צבי דושינסקא זצוק"ל זיע"א
שימש בכתר הרבנות בקהילות קדושות גאלאנטא, חוסט, ומשם זכה ונתעלה וכיהן פאר כגאב"ד בעיה"ק
ירושלם ורב הראשי להיהדות החרדית בארץ הקדושה תובב"א ושם מנוחתו כבוד זי"ע ועכ"א
עיה"ק ירושלם תובב"א
שנת תשס"ז לפ"ק

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תורת מהרי"ץ
עה"ת, פרשת שופטים

והנה גם אנן נענה חלקנו בזה בס"ד, וניישב גם כפל הלשון שום תשים, כי הנה נראה
שבענין מינויו של מלך על ישראל צריכין להמתין על ציווי מאת ה' למשוח להם
מלך ולא שתבוא הדרישה וההתעוררות לכך מצד בני ישראל עצמם, וכמו
שמצינו בדוד מלך ישראל שכבר נמשח מאת ה' כמה וכמה שנים לפני הגיע זמן מלכותו
ובבוא העת למלוך גילה להם הקב"ה לישראל שזה הוא האיש אשר נמשח מאז למלוך
עליהם, ומלכותו היתה ברצון גמור מאת ה' בלי כל שמצה, משא"כ בזמן בחירת שאול
למלך עדיין לא הגיע העת הנכון למשוח להם מלך ורק הם אשר דחקו את הקץ לכך
ותבעו מעצמם למנות להם מלך, לכן נחשב להם הדבר לחטא, ואעפ"י
שנאות ה' לבקשת ישראל וצוה למשוח את שאול, בכל זאת לא נתקיימה
המלכות בידו רק תקופה קצרה עד שהגיע העת הנכון ומלך דוד על ישראל
ותכון מלכותו מאד, והנה לעת זקנת שמואל אילולי ביקשו ממנו בני ישראל למנות
להם נביא ושופט אשר ינהל את העם וילמדם אורח משפט את הדרך ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון, בוודאי הי' רצוי מאד כעיני המקום שאלה ודרישה כזו ככל הדורות
אשר היו לפניהם ונענו מאת השי"ת בחיוב גמור, אבל כיון שעמדו על כך שיהי' בבחינת
מלך הנה בחינה כזו צריכה שתבוא אך ורק מאת הבורא ית"ש הממליך מלכים ולו
המלוכה והוא יכול לחלוק מכבודו לבשר ודם, אבל כשבאה דרישה כזאת מאת בני
ישראל היא נראית חלילה כפריקת עול מלכות שמים, וזהו "ככל הגוים אשר סביבותי"
אשר הם לא חסים לכבוד מלכו של עולם.

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תורת מהרי"ץ על
התורה, ספר ויקרא, שה"ש

עוד י"ל כי הקב"ה שולח את אומות העולם ליסורנו ולהחזירנו למוטב, כי הם נבראו
להיות רצועה מרדות לבני ישראל וכדכתיב הוי' אשור שבט אפי, אבל בזמן
שבני ישראל עושים רצונו של מקום והם דבוקים בה' ובתורתו אז לחנם טמנו רשת תחת
רגלינו כי אין אנו צריכים אותם, וזש"א אם שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני, אז אנו
משביעים את אומות העולם לומר, מה תעירו ומה תעוררו את האהבה, למה
אתם מתגרים בנו ללא שום תועלת, שאין צורך בכס.

דהיינו שכאשר אנו לא עושים רצונו של מקום, אזי אנו מושבעים...

אבל כאשר עושים רצונו של מקום ו"צדיק גוזר וה' מקיים, אזי ג' השבועות מופנות
לאוה"ע...

כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, תהלות מהרי"ץ
על תהלים, פרק ע"ח פס' ט-י

בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב, לא שמרו ברית אלקים ובתורתו מאנו
ללכת. ברש"י, הכי מדבר בבני אפרים שיצאו ממצרים בזרוע לפני הקץ
וסופם הפכו לנוס ביום קרב ע"כ. ונראה לפרש גם המשך הפסוק הבא בענין זה,
דהנה יש לישראל ב' שטרות מיד הקב"ה על ירושת הארץ, הראשונה היא ההבטחה
בברית בין הבתרים, וכדכתיב שם (בראשית ט"ו י"ח) ביום ההוא כרת ה' את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת וגו', וזו היתה בתנאי שישתעבדו מקודם
ועבדום ומנו אותם וגו', והשניה היתה בברית המילה, שנאמר לו (שם י"ז ז') והקימותי
את בריתי ביני ובינך וגו' ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגוריו את כל ארץ כנען

לאחוזת עולם, אמנם גם הבטחה זו אף שאינה קשורה בשעבוד כדלהלן מ"מ היא תלוי ועומדת אם יקיימו ישראל את התורה, כדכתיב (לקמן ק"ה מ"ד) ויתן להם ארצות גויים ועמל לאמים יירשו בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצורו, נמצא לפי"ז שאלו בני אפרים יצאו ממ"נ שלא כדין בדרכם לרשת את הארץ, שאם סמכו עצמם על ברית בה"ב, **הרי לא השלימו את גזירת השעבוד של ארבע מאות שנה ואין להם זכות לעלות**, ואם בטחו על ההבטחה השני שניתנה לאברהם בברית המילה ושם לא נזכר השעבוד, מ"מ זקוקים היו עוד לקבלת התורה, וכיון שעלו טרם קבלוה ע"כ נכשלו ויצא מה שיצא.

וזה מכוון כאן בפסוק הב', לא שמרו ברית אלקים, שמרו מלשון המתנה, כמו (בראשית ל"ז י"א) ואביו שמר את הדבר, כלומר לא המתינו מד שתקיים במלואה הברית שגזר השי"ת עם אאע"ה בין הבתרים שיש בה גם עבדות וגירות ד' מאות שנה, ואת"ל הרי ה' בידם ההבטחה השני שבברית המילה שאינה תלוי בשעבוד, **אבל מ"מ הרי ובתורתו מאנו ללכת שלא חכו לקבלת התורה, וממילא נענשו והפכו ביום קרב, כי בלתי שמירת החקים והמצוות לא ניתן להם ארצות הגויים ועמל הלאומים למורשה.**

כ"ק האדמו"ר מדושינסקיא, גאב"ד ירושלים, רבי יוסף צבי דושינסקי זיע"א, דרשות מהרי"ץ⁵⁶⁷, דרוש כה, עמ' קעז-קעח

שלוש שבועות השביע הקב"ה את ישראל ואחד מהם שלא יעלו בחומה (כתובות קיא ע"א). דר"ל שהשביעה הקב"ה והודיעם שאך ורק בדרך אחד יוכלו להתקיים בגלות המר והארוך **בציפי' לגאולתם ופדות נפשם מתוך רחמים וחסדים, והיא כשלא יעלו לקלקל את החומה היינו הגדרים והסייגים השומרים על קיום התורה והמצוה**, וכאשר יזהרו מאל לשמור על חומה בצורה של התבדלות והתרחקות מן הגויים ומצד ישראל המנסים להתקרב אליהם, **כי מטרתם היא להחטיא את ישראל ולהרחיקם מעבודת הבורא ית"ש**, ושום טובה לא תצמח מהתקרבות זו. וכפי שפירשנו הכתובים:

⁵⁶⁷ כריכה פנימית:

ספר **דרשות מהרי"ץ** לחנוכה
אמרי קודש ודרושים בהלכה ומוסר שנאמרו בעת הדלקת הנרות
ע"י אדונינו מורינו ורבינו, גאון ישראל וקדושו, רכבו ופרשו, ריש מתיבתא, ריש גלותא ומרא דארעא
קדישא הרביץ תורה בישראל כששים שנה
כקש"ת מרן **יוסף צבי דושינסקיא** זצוק"ל זיע"א
בעמח"ס שו"ת מהרי"ץ, חידושי מהרי"ץ, תורת מהרי"ץ ועוד
שימש בכתר הרבנות בקהילות קדושות גאלאנטא, חוסט, ומשם זכה ונתעלה וכיהן פאר כגאב"ד בעיה"ק
ירושלם ורב הראשי להיהדות החרדית בארץ הקדושה תובב"א ושם מנוחתו כבוד זי"ע ועכ"י
חלק ראשון
עיה"ק **ירושלם** תובב"א.

מתלמידיו של המהרי"ץ

דרשת קודש⁵⁶⁸ מאת כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד העדה החרדית, רבי ישראל משה ב"ר יוסף צבי דושינסקי⁵⁶⁹ זיע"א לכבוד יום ההצלה כ"א כסלו

דברי הגאון רבי ישראל משה דושינסקי (שליט"א) [זיע"א] חבר הבד"צ וריש מתיבתא דשיבת "בית יוסף צבי"

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו ה' ורב טוב לבית ישראל, מה נכבד היום הזה עת האסף המקנה צאן קדשים פרי צדיק עץ חיים, לחגוג ולשמוח את שמחת יום גאולת כ"ק רבינו קדוש ישראל מרן הגאב"ד שיחי' לאורך ימים טובים ויחזק ה' כחו וחילו לעמוד ולהגן על דורנו החשוך דור יתום ומיותם מי יקום לנו עם מרעים מי יתיצב לנו עם פועלי און, לולי ה' בחסדיו ורוב רחמיו הותיר לנו שריד כמעט, עלינו להתפלל יום יום לרפואתנו השלימה ולחתלתמות שנוכה להלך לאורו הגדול ולרעות את גדיותינו על משכנות הרועים ה"ה אבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור בדרך ישראל סבא, והנה זה הרמז בדברי הנביא חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו, אלו הם החסדים והתהלות שהם עומדים מעל כל הגמולות שגומל אתנו ה' בכל רגע ונשימה, **שהשאר לנו "רב טו"ב" לבית ישראל שיהי' לנו לעוגן הצלה**

בעידן עיקבתא דמשיחא, ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו, שרו של עשו זה הס"מ נאבק ונלחם עמו בידעו כי הצדיק הזה עומד לו בדרכו ומפיר מזימותיו, ואנו תפילה כי רבינו (שליט"א) [זיע"א] יאריך ימים על ממלכתו והצלתו לבית ישראל "עד עלות השחר" אז יבקע כשחר אורו של משיח ואז גאולים יפצחו צהלה במהרה אמן.

ובעמדנו בפסוק זה נימא בו מילתא בהקדמתו ובדרכו של מרן רבינו (שליט"א) [זיע"א] בספרו הגדול "דברי יואל", דהנה כאן בפסוק ויותר יעקב לבדו דרשי חז"ל ששכח פחים קטנים וחזר עליהם, מכאן שצדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם, אבל בכ"ז צ"ב איך סיכן עצמו עבורם, ובוודאי טמון כאן ענין יותר נשגב שראה יעקב אע"ה באותן פכים הקטנים. עוד דרשו כאן, המלאך בכת ויתחנן לו בית א-ל ימצאנו ושם יברכנו ויעקב לא הסכים לו ועכ"ח הודה לו שם, וצ"ב מאי נפקא מינה ליעקב היכן יודה לו, ובפרט הלא יותר רצוי שבבית א' יודה לו במקום קדוש. **גם צריך ביאור דמאי שנא נטפל אליו שרו של עשו דוקא כשחזר אחרי פכים הקטנים האלה**, הלא דבר הוא.

והנה כבר ביאר בארוכה כ"ק מרן רבינו (שליט"א) [זיע"א] על המדרש רבה ויותר יעקב וגוי' מה הקב"ה כתיב ביה וגשגב ד' לבדו אף יעקב כתיב ב' ויותר יעקב לבדו עיי"ש, וכתב עפ"י מד, דאיתא ברכות ח' מיום שחרב ביהמ"ק אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה בלבד, דלכאורה תיבת "בלבד" כפולה ומיותרת. אמנם דייקו חז"ל להורות שצריכין להשגיח היטיב שיהיו גם הד' אמות של הלכה "בלבד" בלי שום תערובת מדעות נפסדות ושאר מיני מינות ר"ל המצוי בעוה"ר בזמה"ז, וזהו חלקו של הקב"ה

⁵⁶⁸ לסעודת הודאה של הצלת כ"ק האדמו"ר מסאטמר, רבי יואל טייטלבוים זיע"א, לכבוד יום ההצלה, כ"א כסלו ה'תשל"ו. מובא מתוך אוצרות ירושלים - מאסף וקובץ תורני, חלק קפ"א, עמ' תתצא-תתצד מתוך כריכה פנימית:

גליון חגיגי ליום כ"א כסלו תשל"ו.

מוקדש לכנוס של צדיקים, נקיי הדעת שבירושלים ומשאר ערי ומושבי ארץ החיים בראש הגה"צ חברי הבד"צ של העדה החרדית, רבנים, מורי הוראות, אדמו"רים וראשי ישיבות, שהתאספו בבית הכנסת הגדול דחסידי סאטמאר ברחוב יואל בירושלים, ביום כ"א כסלו יום הגדול והנשגב שבו גנון והציל ה' - אוהב צדיקים, את נשיא ישראל וגאונו מרן הקדוש רשכבה"ג רבי יואל טייטלבוים (שליט"א) [זיע"א] אדמו"ר מסאטמאר וגאב"ד ירושלים ת"ו בצלו הקדוש - צדיק באמונתו יחיה נחסה ונתלונן עד ביאת ינון בב"א.

⁵⁶⁹ כ"ק האדמו"ר מדושינסקא, גאב"ד העדה החרדית, רבי ישראל משה ב"ר יוסף צבי דושינסקי זיע"א - נולד ביום כ"א בכסלו ה'תרפ"ב, בחוסט. בז' באלול ה'תרצ"ג עלה לארץ יחד עם אביו, שהגיע לכהן כגאב"ד העדה החרדית בירושלים. לאחר פטירתו של אביו התמנה לכהן בראשות הישיבה 'בית יוסף צבי' והקהילה של אביו. בתקופתו התבססה הקהילה סביבו כחצר חסידית לכל דבר, ונוסדו לה מוסדות ובתי מדרש בארץ ובחו"ל. בשנת ה'תשכ"ח התמנה כדיין בבד"ץ של העדה החרדית. בשנת ה'תשמ"ט מונה לראב"ד. לאחר פטירת קודמו בתפקיד, רבי משה אריה פריינד זיע"א, החל לכהן בשנת ה'תשנ"ו כגאב"ד העדה החרדית, עד לפטירתו ביום כ"ב באדר ב' ה'תשס"ג, מנו"כ ליד קבר אביו בבית הקברות הקטן הסמוך למבנה הישן של בית החולים שערי צדק. על מצבתו נכתב: "ממשה ועד משה לא קם כמשה בישראל".

אם הדי' אמות הם של הלכה בלבד אז יש קיום להתורה וההלכה, והנה יעקב אבינו ע"ה נשמר מזה מאד שלא יהי' לו שום תערובות מעשו ומלבן ועי"ז הי' קיום לדרכו הקדוש, וזהו "ויותר יעקב" היינו מאיזה יסוד נשאר קיום לדרכו של יעקב שהי' בחיר שבאבות וצורתו חקוקה בכסא הכבוד, "לבדו" במה שנשמר עצמו שיעמוד לבדו בלי שום תערובת זרים בחלקו, וזה יהי' לעתיד לבוא ומלאה הארץ דעה את ה' וידעו שהכל מאתו יתברך שמו והוא משגיח על כל, וזהו ונשגב ה' לבדו, ואותה מידה הי' ביעקב, ומובן המדרש הנ"ל, עכתדה"ק. ונראה להוסיף ע"פ דברי החתם סופר על הפסוק כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, ותוכן דבריו עפ"י הרמב"ן בהקדמתו לתורה, כי הלומד תורה בקדושה וטהרה יאיר ה' עיניו וימצא בה כל החכמות שהמציאו חכמי הטבע עפ"י נסיונם בעסקי הטבע הכל רשום ברמז בתורתנו הקדושה ואין אנו צריכין להם ולחכמתם ואנחנו יכולים להתקיים עם כל הצטרפותינו ע"י לימוד תורתנו הק' בקדושה וטהרה, וזהו שיתמחו כל יושבי תבל על תורתנו שבכתב שהוא מעט הכמות ועי"י שאנו לומדים בה נתגלח לעינינו כל חכמתם ויאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, וזה"כ אין לו להקב"ה אלא די' אמות של הלכה "בלבד", היינו שנלמוד בקדושה וטהרה כן שע"י זה בלבד נוכל לחתקיים בכל הצריך לנו ולא נצטרך לבוא לעזר מחכמות חיצוניות המכלות ר"ל מנפש ועד בשר.

והנה כמו כן צריכין להזהר שגם הממון שמוחזקין בה לומדי התורה יהי' ממקורות טהורים ואל יהי' לזרים חלק בהם כידוע שמאריך בזה מרן

רבינו (שליט"א) [זיע"א] בספריו כמו"כ פעמים. והנה יעקב אבינו בשעה שרכש את הפכים הקטנים בבואו מפדן ארם בודאי הי' לו כונה עמוקה ותכלית לעבודת השי"ת בהני פכים קטנים בשעה שקנאם בכסף טהור בלי שום שמץ כח זרים ונתקדשו לו בקדושת מחשבתו למען עבודת ה', לכן היו חביבים בעיניו וחזר עליהם במסירות נפש להראות לדורות שגם בעניי ממון נמסור נפשנו שיהי' אך ורק ממון הבא בטהרה ולא ישלטו בו זרים, והיינו ויותר יעקב לבדו, דקאי על הפכים הקטנים שגם בעניי ממון מסר נפשו להשאר "לבדו" בלי שום תערובת ושמץ סיוע ממקור בלתי טהור, ועל זה נתאבק עמו שרו של עשיו וטען בבית א' ימצאנו ושם יברכנו, דהיינו בעניי לימוד בביהמ"ד כבר הסכים אתו שלא יהי' אחיזה בו, אבל עכ"פ רצה שיהי' לו אחיזה כלשהי בעניי ממון כנ"ל, אבל גם על זה נלחם עמו יעקב עד שנצחו ובירך אותו "שם" במעמד הפכים הקטנים שרצה יעקב שיהיו טהורים מהשפעת עשו, וכאן הודה לו על הברכות בין מטל השמים ובין משמני הארץ הכל הי' בשליטת הקדושה של יעקב, ויותר יעקב לבדו שלם בגופו בממונו ובתורתו.

והנה בזו הדרך פירש כ"ק אבא מארי רבינו הגה"ק זצוק"ל עפ"י דברי הזוה"ק כאן, ויגע בכף ירכו, דאתחכם לקבליה אמר כיון דאתברו סמכין דאורייתא מיד אורייתא לא אתתקיף וכו' עיי"ש, והכונה שהתחכמותו של השטן הי' בזה שיקח חלק רק בתמכין דאורייתא שיתן גם הוא מנדיבת לבו להחזקת התורה וממילא ח"ו יפול כל הבנין דאורייתא לא אתתקיף ר"ל, וידוע מה שכי' בספה"ק אגרא דכלה עה"פ כי הגויים האלה וגו' אל מעוננים וקוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך, כי מקובל מרביתנו הק' כי כח הפועל בנפעל וממילא אם בממונו ורכושו יתערב זר יגרום לנפשו פעולות זרות כפי כח הפועל הנפשי, ודבר זה מצינו מפורש יוצא בגמרא (כתובות ס"ו:) במעשה דבתו של נקדימון בן גוריון שאמרה בא זה ואיבד את זה, כלומר שנתערב ממון בלתי טהור בממון טהור וכלו שתיהן עיי"ש, וכן מצינו גם באע"ה, מובא ברש"י עה"פ ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות, שנתן להם מה שנתנו לו אודות שרה ושאר מתנות שנתנו לו הכל נתן להם שלא רצה ליהנות מזה, וכמו"כ במלך סדום לא לקח מחוט עד שרוך נעל, **ולהיפוך כשהממון בא ממקור**

טהור אז סימן ברכה בו ומתברך מאה שערים, כמשאחז"ל (פסחים קי"ב) הנוטל פרוטה מאיוב מתברך. ובכן צריכים אנו לרחמי שמים גדולים למען נוכל לעמוד בנסיונות ולהתרחק מכל מיני טובות הנאה והשפעות זרות שאין רוח חכמים נוחה מהן ואז תורתנו תהי' לה קיום איתן וזאת התורה לא תמוש מפניו ומפי זרענו לעולם.

והנה בעניי של יום גדול ונשגב זה מביא כבר מרן רבינו (שליט"א) [זיע"א] בספרו שלהצלה צריכים זכות גדול כמובא בתנא דבי אלי' דנפתלי הי' לו זכות ששימש את אביו וזבולון שסייע ליששכר ללמוד תורה, ולכן זכו שני שבטים אלו שבאה תשועה לישראל על ידם במלחמת ברק וסיסרא, ובה ביאר שם דברי המדרש דראובן לא הי' בשעת מכירתו של יוסף לישמעאלים כיון שהוא הי' עסוק בשקו ותעניתו על מעשה

בלהה, ולכאורה קשה איד בשעת סכנה כזו שיוסף מונה בבור נחשים ועקרבים וצריך למהר להצילו, הולך הוא לעסוק בשק ותענית, הלא זה לא יאחר גם אח"כ, ותירץ רבינו (שליט"א) [זיע"א] דראובן לא הרגיש עצמו ראוי שתבוא ההצלה על ידו ולכן מיהר תחילה אל שקו ואל תעניתו לתקן מקודם את חטאו במעשה בלהה כדי שיהי נקי מעון וראוי להציל את יוסף, אבל כששב ראובן אל הבור וירא והנה אין יוסף בבור נתבהל מאד ואמר הילד איננו ואני אנה אני בא ודרשו חז"ל אנה אני בא במעשה בלהה, כי נראה לו עתה שלא קיבלו בשמים את תשובתו וממילא לא הי' ראוי להציל את יוסף, אבל אם הי' יודע ראובן שהתורה תכתוב עליו למען הציל אותו לתשיבו אל אביו, ר"ל שבאמת נחשב לו כהצלה גמורה כי הי' באמת ראוי להצילו, על כתפו הי' מוליכו אל אביו מיד ובלי כל שהיות.

והנה מסיים שם מרן רבינו (שליט"א) [זיע"א] ברוב ענותנותו "אנחנו האודים הניצולים מאש כולנו ניצלנו בחסד הבו"ת אף שלא הי' זכותנו כדאי עשה השי"ת אתנו חסד בהקפה ועלינו לפרוע את החוב וכו'

להשתדל בתורה ומעש"ט וכו' עכלה"ט. אמנם גם באאע"ה מצינו שעשה בעצמו חשבון שלא בזכותו ניצל מיד פרעה ומיד מצרים ולכן בחזרתו פרע הקפותיו שהי' חייב להקב"ה ופירסם שמו ית' ברבים, כן נוכל כולנו להעיד על כ"ק מרן רבינו הק' (שליט"א) [זיע"א] אשר זכינו לראות בנסים ונפלאות שעשה השי"ת רחמנא יהיבו לן להתהלך בתוכנו ולהעמיד את הדת על תילה בשיטה ברורה והצרופה ביתר שאת וביתר עז אשר זה הי' דרכו מיום עמדו על דעתו שעמד לבלי חת כחומה בצורה יחד עם קדושי וצדיקי הדור הקודם דור דעה זי"ע לגדור גדר ולעמוד בפרץ, אמנם כן ודאי בחזרתו פרע הקפותיו והקים מבצרי התורה והיהדות בארה"ק ובתפוצות אשר בודאי המה יהיו למחסה ולמסתור מזרם וממטר עד כי יבוא שילה. ויהי"ר שיזכה כ"ק מרן רבינו (שליט"א) [זיע"א] לבריות גופא כשלמות ונהורא מעליא ואריכות ימים ושנים טובים דשנים ורעננים ולהוליקנו לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו ויקוים בנו מקרא שכתוב ויעבור מלכם לפנייהם והי' בראשם אכ"ר.

רבי יוסף נפתלי ב"ר אשר אנשל שטרן⁵⁷⁰ זיע"א, שער יוסף – מלואים ותקונים לשני הכרכים הראשונים⁵⁷¹

דף רס"ו סוף טור ד' כי הח"ס, האבי"ב ר"ת השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות, **כי זה ראוי להשביע עתה בשעת יציאה מהגלות.** בס' פרדס יוסף (לונדון תשט"ז) עמ' מ"ז כי על דברי ח"ס אלו: "לא ידעתי כוונתו", ולע"ד כוונת מרן, לפמ"ש רש"י שם בשה"ש ב' ז': השבעתי אתכם אתם האומות וכו' אם תעירו ואם תעוררו את האהבה שביני לדודי לשנותה ולהחליפה ולבקש ממני להתפתות אחריכם, עד שתחפץ, בכל עוד שהיא תקועה בלבי והוא חפץ בי - וביציאת מצרים הראה הקב"ה אהבתו לישראל מוציא אסירים בכושרות (עי' רש"י תהלים ס"ח), **ולכן השביע עכשיו את האומות בשעת יציאה מגלות מצרים.** (ובילקוט ראובני פ' בראשית ד"ד. הוא ישובך כ': השבעתי אתכם בנות ירושלים נרמז ר"ת שלהם בסוד היום אתם יוצאים ביחדש האיביב בסוד ואיבה אשית בינך ובין האשה והנה יצאו ישראל מן האיבי"ה, ועי' בילק"ר סוף פ' בא מהני"ל).

ולי נראה בסייעתא דשמיא דהכוונה היא דווקא שנהייתה איבה, שהרי כתיב מדוע סיני נקרא סיני משום שאז ירדה שנה לעולם, ובוודאי ג"כ ביציאת מצרים נהיתה שנה שהי' ית' הוציאנו, והווי עובדא שהעמלק רצה להראות שזה הי' בדרך הטבע ולא בדרך מופתים שהי' ית' הוציאנו, ולכן הלכו להלחם נגדנו... וק"ל.

⁵⁷⁰ ראה הרחבה אודותיו בכרך ז

⁵⁷¹ דרשות חת"ס ח"ג, עמ' יז

רבי משה סופר מפרשבורג 'החת"ס' זיע"א, דרשות לפסח

(שמות י"ג) "היום אתם יוצאים בחודש האיביב", ר"ת "השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות", **כי זה ראוי להשביע עתה בשעת יציאה מהגלות.**

חסידות 'תולעת יעקב'

כ"ק האדמו"ר מתולעת יעקב, רבי **יחזקאל שרגא מערסץ**⁵⁷² זיע"א, מפי הגה"צ אב"ד תפארת יחזקאל שליט"א

בשנת תשכ"ט כשהרה"ק הי' בארץ ישראל נסע למקומות הקדושים, ונוהג הרכב שהי' בהשקפות של חוץ שאל באמצע הדרך את הרה"ק אם רוצה לילך לכותל המערבי, ענה לו הרה"ק בתמי' גדולה: "האם לא למדת את הספר על הגאולה ועל התמורה?"...
ואמנם כמובן לא רצה הרה"ק לילך להכותל המערבי, ואף כשכמה אנשים הפצירו בו שילך, לא רצה הוא בשום אופן.

וכדאי לציין שביום שבת קודש לפני נסיעתו לארה"ק, עיין הרה"ק בשעת סעודות שב"ק בספר הק' על הגאולה ועל התמורה.

⁵⁷² כ"ק האדמו"ר מתולעת יעקב, רבי **יחזקאל שרגא ב"ר יואל זוסמאן מערסץ "רבי יחזקאלע"** זיע"א – נולד בשנת ה'תרס"ח, אביו רבי **יואל זוסמאן** זיע"א (בעמח"ס הר יראה), ומשחר טל ילדותו ראו עליו כי לאילנא רברבא יתעבד, כבר אז היה עורך תיקון חצות, היה מניח דף של עץ על גבי מיטתו ועל זה הי' ישן כדי להפריע את מנוחת שנתו, אכילתו היתה מצומצמת מאד, ועסק בתורה בהתמדה רבה. בימי הבחרות נסע ללמוד בישיבה הרמה שבעיר מונקאטש, אצל בעל **מנחת אלעזר ממונקאטש** זיע"א, אשר קירבו וחיבבו מאד, ושם הלך ונתגדל מעלה מעלה. אחר חתונתו גר בעיר קאשוי אצל זקינו רבי **יעקב פראנקפורטער** זיע"א (האדמו"ר מקאשוי), שם הראה לו רבי **שאל בראך** הי"ד זיע"א (אבד"ק קאשוי) חיבה יתירה עד למאד. אחרי שנות הזעם, גר כמה שנים בעיר וויען, ואח"כ נסע לגור בעיר וויליאמסבורג שבארה"ב כדי להיות סמוך אל מקום משכן צדיק הדור בעל **ויואל משה** זיע"א. בארה"ב פתח את בית מדרשו בשם תולעת יעקב, שם עבד את ה' במסירות נפש יומם ולילה, ויצא שמו לאיש קדוש מאד הפרוש ומובדל מכל הויות ותענוגי עולם הזה, ובפרט הי' מפורסם לפועל ישועות בקרב הארץ, **רבים מספרים כהיום על הישועות הגדולות שפעלו אצל ציונו הק' בעיר ניו דזשערסי**, כ"ק האדמו"ר מסאטמאר זיע"א התבטא עליו פעם

"שכמוהו היו נראים החברייא קדישא אצל הבעש"ט הק'"

ועוד הרבה הפלות שלא הי' מורגל בפיו, גם צדיקי הדור עוד מלפני המלחמה, וגם לאחריה, העידו עליו גדולות ונצורות כעל חד מקמאי. החזיק עצמו חסיד נלהב לכ"ק האדמו"ר מסאטמאר זיע"א, בכל שב"ק הלך להשלחן הטוהר הן בליל שב"ק והן בסעודה שלישית, וכל היוצא מפיו הק' הי' לו ממש כנתינתן מסיני, והרבה היה מעיין בספה"קים ולא זו מדבריו הק', אשר חלק כחלק היא מן התורה הקדושה שקיבלנו בהר סיני. חיבר את הספה"ק שו"ת **תפארת יחזקאל**. נפטר ביום ט' סיון ה'תשל"ב.

קול קורא⁵⁷⁴ משנת ה'תרס"ד נגד הציונות, ותחתיו נחתם עוד מאה וארבע ושלשים רבנים, ואני הבאתי שלושה משמות הרבנים והכנסתי אותם בכרכים שאליהם שייכתי אותם...

קול קורא משנת ה'תרס"ד מאת כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי אלימלך ב"ר משולם סג"ל לאווי⁵⁷⁵ זיע"א

קול קורא

אל שלומי אמוני ישראל נשום מדברתנו, ונרים קול אזהרתנו בזה, **הן עד כה היתה מדינתנו נקיה וזכה ממספחת תנועה הציונית**, אולם כעת למשמע אוזן, דאבה נפשות כל יראי השם וחושבי שמו, כי המשולחת הזאת תפרוש מוטות כנפיה גם עד כאן, וכבר קראו עצרה אל אחת מקהילות שבמדינתנו ומאוד הומה לבנו ותשתוחח עלינו נפשנו, **פן הארס והרעל הזה יפלס לו נתיב, באין מבין עד היכן הדברים מגיעים.**

ע"כ למען ציון לא נחשה, ולמען תוה"ק לא נשקוט בעזקה, לקרא בקל קרנא משרוקיתא לאמור: השמרו לכם מלהלכד ברשת זו טמונה לרגלי האמונה הנאמנה המסורה לנו מסיני, כי כנודעה למשגב וניכר לעין כל רואה כי **עיקר איכותה ומהותה של תנועה הציונית אינה כ"א תנועה קולטורית אשר על אדני המינות וכפירות יסודתה**, ומגמתה להשקות את עדרי צאן קדשים מים המאירים מבורות נשברין אשר **חצבו להם בשיטת ההשכלה הנכזבת.**

ע"כ אחב"י השלמים עם אמונה האמיתית ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב, אל תלכו בדרך אתם, מנעו רגלכם מנתיבתם, כי בעמקי שאול קרואיהם, וכל בואיהם לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים ושומע לנו ישכון בטח ושאנן, ובצל כנפי חסד עליון יתלונן עד יצמח לפני שמש ינון, ושערי ציון יבנה ויכונו.

כעתירת לונ"פ המחכה לבנין ההר הטוב והלבנון

הק' משה בן אדמו"ר עמרם גר"ו זצ"ל חופק"ק חוסט

שמואל ר"ב אבדק"ק הונסדארף

הק' אלימלך סג"ל אבדק"ק טהאש והגליל

⁵⁷³ מייסד השושלת הוא כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי משולם ב"ר מרדכי וזעלדע פייש סג"ל-לאווי (ה'תקפ"א - כ"ח באייר ה'תרל"ח). מתלמידים של בעל היכל הברכה, כ"ק האדמו"ר מדינוב, רבי דוד שפירא, רבי מאיר א"ש ורבי מאיר פערלס זיעו"כ"א.

⁵⁷⁴ מובא הספה"ק מליצי אש, ז' מנחם אב; משכנות הרועים חלק ג' דף א' שט"ו; מהקונה"ק וצדיק באמונתו יחיה, (מהדורה שניה - קרית טאהש, איר ה'תשע"ד), עמ' כב.

⁵⁷⁵ כ"ק האדמו"ר מטאהש, 'הסבא קדישא' רבי אלימלך ב"ר משולם סג"ל לאווי זיע"א – נולד בשנת ה'תרכ"ז. גדל והתחנך בבית גיסו ויחד איתו עבר לעיירה מעזא-קוסוני, גם למד תורה אצל כ"ק האדמו"ר מבלאז'וב, רבי צבי אלימלך שפירא זיעו"כ"א.

נשא לבתו של רבי יצחק אייזיק וייס זיע"א (אב"ד סבליאבה). לאחר נישואיו עבר למקום מגוריו חותנו במונקאטש. בשנת ה'תרנ"ח התמנה לשבת על כיסא אביו בטאש בעידוד רבו כ"ק האדמו"ר מקאמרנא, רבי אליעזר סאפרין זיע"א.

מכתב קודש⁵⁷⁶ מאת כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי משולם פייש ב"ר מרדכי סג"ל לאווי⁵⁷⁷ זיע"א

בס"ד

ג' חיי שרה תשמ"ב לפ"ק

בלב נשבר ובכריעה לפני מאורי הדור באתי לעורר את הרבנים הגדולים מנהיגי ישראל די בכל אתר ואתר הנה ידוע שדורינו ירדה עשרת מונים עשר מעלות אחורנית, רח"ל, השם ישמרנו, והעצה היחידה לזה היא כמ"ש צאי לך בעקבי הצאן לחזק ולבצר את חומת הדת בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים מבלי לסטות סטיה קלה ולזוז אפילו זיז כל שהוא מהדרך המסורה לנו ורק זה נשאר לנו לילך בדרכיהם, וכך נלך לבטח לשון לבנינו אחרינו מסירת נפשם וצדקתם של אבותינו ורבותינו וק"ח וחלילה ליתן מגרעת ומה גם להטיל בהם דופי חס מלהזכיר.

וידוע שגדולי תלמידי החת"ס הקדוש והמהר"ם א"ש והמהרי"א אסאד זכרון קדושים לברכה והמחוברים לטהרה המחנה חיים וכו' שאכמ"ל ולפורטם, בעת אשר החליטו לעשות הטיילונג ועד שקבלו רשות מהקיר"ה על זה כמה וכמה דמעות קדושות שפכו ע"ז עד אשר עלה להם בדם נפשם להשיג לעשות הטיילונג וכל הצדיקים תלמידי תלמידי הבעשטה"ק בימים ההם חיזקו אותם, וקדוש זקיני אשר הי' תלמיד מתלמידי החת"ס וגם מתלמידי תלמידי הבעשטה"ק שהי' אצל הישמח משה ואחריו אצל הצמח דוד מדינאב רבו המובהק והדברי חיים ובעל היכל הברכה זצ"ל וכל הצדיקים גם הוא כתב וחתם כשעשו הטיילונג וגם חיזקו בכל עת ועונה שהי' נצרך באיזה עיר כתב אליהם.

ובדורות האחרונים הדור שלפני המלחמה המעט שזכיתי להכיר הצדיקים הקדושים רבני ישראל באונגארין הלא הם הם היו שהעמידו הדת על תלה והשרישו הדרך של ההתבדלות עד קצה האחרון להיות לנו לפליטה, ומתלמידיהם שוב בנו ההרסות והקימו את החרבות וביצרו את יסודי הדת אחרי השבר הגדול שקרה לכל בית ישראל בשריפת קדושינו אבותינו ורבותינו הי"ד.

ומן המותר להאריך איך שראו שרק ההתבדלות הוא הדרך הנכונה והעצה היחידה להינצל שלא ישטפו במים הזידונים, בזמן שהמינים והאפיקורסים הציונים ושלחיהם השחיתו כל נתח טוב וביחד עם שותפיהם שהי' נראים כלפי חוץ כתמימים ויראי השם במסוה על פניהם חדרו לתוך לבה של שרידי מאמיני השם ונצלו את עניותם ומרודם ולחצם של עניי ירושלים תושביה ולומדיה בהחזקת מוסדות שונים ופזרו ממיטב כספם ברחבה וכך נתפסו רח"ל הרבה חלשים ברשתם.

ובאותו העת האיר השי"ת את עינם ע"י צדיקו ששתלן בכל דור ודורי ומן השמים הופיע המרא דארעא דישראל הגרי"ח זאננפעלד זי"ע וסיעתו שיסדו את העדה החרדית והוא ובית דינו היו לאורות מאופל שהבריקו את שמי היהדות.

ובכוחו של אותו קדוש הגרי"ל דיסקין זצ"ל שהנחיל ליקירי ירושלים את שיטתו האיתנה ובחרם חמור אסרו את לימודי השפות זרות שאין שום כח בעולם שיכול לבטלו, ובדרכו הצרופה יסדו חומה בצורה אשר בשם העדה החרדית נקראת שעל כס משפטים ישבו קדושים וגאונים עד היום ועד בכלל כהיום בראשות הגאון הצדיק פוסק הדור הבעל מנחת יצחק שליט"א. והראב"ד בקדוש מו"ר הגה"צ רבי משה ארי' פריינד שליט"א עם בית דינם הבד"ץ רועי ישראל שהם הלוחמים נגד כל הפרצות בחומת קדשינו מבלי להכיר בשלטון המינים ולהיות בדול ומובדל מבלי להתפעל מהם ולקבל אפילו שמץ הנאה מהם, ובאיסור חמור פסקו לנו ע"ד רבותינו שאסור לקבל מהם שום תמיכה כי כח הפועל בנפעל וכך הורה לנו הבני יששכר בספריו הק' ושום רוח בעולם לא יכול להזיז ולהתירו

⁵⁷⁶ מובא מהקונוה"ק וצדיק באמונתו יחיה, (מהדורה שניה - קרית טאהש, איר ה'תשע"ד), עמ' יח-יט (הצילום של המקור בעמ' כ').

⁵⁷⁷ כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי משולם פייש ב"ר מרדכי סג"ל לאווי זיע"א – נולד ב-ג' ניסן ה'תרפ"ב, בעיר טאהש (בהונגריה). מתלמידיו של (דודו) רבי אשר לעווי זיע"א (שימש כר"י בעיר קאלוב). מניצולי אושוויץ. בשנת ה'תשי"א עבר להתגורר במונטריאול. בשנת ה'תשכ"ג יזמו חסידיו את הקמת השכונה החסידית 'קריית טאש' בעיר בואבריאן הסמוכה, שבה מתגוררים כיום כ-400 משפחות. במקום רשת מוסדות של החסידות. לחסידות מוסדות גם בבורו פארק, ויליאמסבורג, מונרו ולונדון. דברי תורתו כונסו לסדרת הספה"קים "עבודת עבודה". נפטר ב-כ"ז מנ"א ה'תשע"ה (בגיל 94), אחרי פטירתו הוכתר תחתיו בנו רבי אלימלך ב"ר משולם פייש סג"ל לעווי שליט"א, שנתמנה עוד בחיי אביו לשמש כרבן של קהילות טאהש בעולם.

בשום פנים ואופן; שזה לנו היום העצה היחידה לעמוד איתן באמונתנו אמונת אומן כפי שקבלנו מאבותינו ורבוה"ק.

ובזמן הרס עולם כזה מן השמים ריחמו עלינו והותירו לנו את קברניט הספינה ה"ה רבינו הקדוש רשכבה"ג בעל דברי יואל זצוקללה"ה שהוא הגבר הוקם על והעמיד הדת על תלה אחרי החורבן הנורא וספרו הקדוש ויואל משה למאירת עינים להאיר לנו בהחושך אשר כסה ארץ מכל מיני הציונים למיניהם אלה אשר לבשו אדרת שער בלבושים שונים להחטיא את ישראל לצודם ברשתם רשת המינים רח"ל וכגבור בגבורה של תורה האיר לנו הדרך נלך ע"ד אבוה"ק ורבוה"ק ובירר דרכו ושיטתו להתבדל מהרשעים וגירוריהן מש"ס פוסקים ראשונים ואחרונים ומספרי תלמידי בעשטה"ק הלא הוא ה' האש הקודש ששרף בקדושתו כל מיני קוצים כסוחים המחריבים את כרם ה' צבאות לבלי ליתן להמשחית להשחית את שארית ישראל ורק זכותו הקדוש ותורתו שנשארה לנו אמונה צרופה מזוקק שבעתיים. היחלישו כחם של שרידי קודש אלה? ומה גם לספר אחר מטתם רח"ל! אוי לנו שכך עלתה בימינו (ברכות י"ט ע"א) לאן הגענו העל אלה אתאפק ואחריש לעת כזאת אשר כל קיומנו תלוי בזה.

רבתי אחי ורעי לא עת לחשות וההכרח יאלצוני לצאת בכותבות הגסה מה שאין דרכי כי כן ההלכה בשו"ע יו"ד סימן רמ"ג ס' ו' עיי"ש⁵⁷⁸.

ואתם בני ישראל הכשרים חיזקו ואימצו לילך בדרכי אבותינו כי הוא חיינו, לחזק את שארית ישראל הלוחמים למען כבוד שמו יתברך שלא יתחלל ולמען תורתו הקדושה להוסיף תורה וקדושה בהתמדת התורה ובתפלה ובקשה בטהרה ולהתדבק ברבותינו הקדושים הק' ובספריהם ספרי היראה וחסידות, ובזה נגביר חיילים לזכך נפשינו ולטהרינו ולקדשינו בקדושה העליונה אמן סלה.

ובזכות זה נזכה כלנו ביחד לאורו של משיח צדקינו מתוך שמחה ונחת דקדושה בב"א כי"ר כ"ד הכותב וחותר למען כבוד שמו ית' ולמען עבדיו הצדיקים עובדי השם.

הק' משולם פייש סג"ל לאווי

⁵⁷⁸ שולחן ערוך, יו"ד, הלכות כבוד רבו ותלמיד חכם סימן רמג סעי' ו'

יא] עון גדול הוא לבזות תלמידי חכמים יב] או לשנאותן, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא, והוא בכלל: כי דבר ה' בזה (במדבר טו, לא).

הגה: יג] ואסור לשמש במי ששונה הלכות, וכ"ש במי ששונה תלמוד שהוא הגמרא, ויקדים לשמש במי ששונה הלכות קודם שישמש במי ששונה גמרא. (רבינו ירוחם נתיב ב').

כ"ק האדמו"ר טאהש, רבי משולם פייש ב"ר שמואל סג"ל-לאווי זיע"א, פושקוויל "שמעו דבר ד", נגד הבחירות

שמעו דבר ד'

אל עם ד' דרי ארץ הקודש הע"

באחי להצטרף עם חכמי הדור שליט"א מהלכים בעקני דבוקה שדעתם
שלא להשתתף בבחירות לכנסת הידוע
והשומעים לדברינו יזכו לכל חסדות האמדות בחו"ק.
באמת ד' יל חסד יקבב לייזער מפשעווארסק יצז

שמענו על בלבול הדעות השורר בקרב רבים משלומי אמוני ישראל בענין הבחירות לכנסת המינים למשמע אוון תדאב נפשנו, אשר יצא דע"ז של הליכה לבחירות מתגבר ומתפשט נעם באופנים שונים ואמתלאות שונות. לזאת הננו להכריז ולהודיע, כי האיסור החמור לבחירות שריד וקים, ואין כח בעולם, ולא סיבה ולא אמתלא להתיר באיזה אופן שהוא להצביע בעד שום צד ומפלגה השולחים נבחרים לכנסת המינים.

וכבר צווחו רבותינו הגאונים הצדיקים זי"ע בדור שלפנינו, כי כל הירא והחרד לדבר ה', יבדח מלהשתתף בבחירות יותר כבודו מפני הארץ, כי עצם ההשתתפות והישיבה בכנסת המינים, היא הודאה גמורה במלכות המינות המורדת במלכות שמים, ועוקרת דת תוה"ק, והנחורים השולחים נציגיהם לכנסת, המה המביאים וגורמים לכל האיסורים החמורים שיש בהם ע"ז, מינות, והעברה על שלש שבועות החמורות, וכל הבוחרים נעשים שותפים באמצעות הדאה בע"ז ובאיסורים החמורים, באמצעות נציגיהם באי כוחם היושבים בכנסת.

וכבר בירר וליבן כשמלה הליכה זו מרן הגאון הקדוש רשכבה"נ זי"ע. בספר הבהיר ויאל משה. והעלה להליכה ולמעשה כי ההצבעה לכנסת, איסור איום ונורא הוא. וארי שאנ מי לא יירא.

וכהיום נראה בעליל להיכן מועדות פניהם של המשתתפים בכנסת המינים. אשר המפלגות הרחיות לכל גוניהם נתכללו ונשתתפו שותפות מלאה וגמורה עם ממשלת הכופרים.

והננו מגלים דעתנו, וקוראים לכל שמרי תורה ומצוות שלא יתפתו לקריאת האומרים נשתנו העתים והתורה הרצועה, אדרבה ואדרבה האיסור החמור שריד וקים, ומאז ועד עתה נתוספו מעשים ונימוקים לאשר ולחזק האיסור כהנה וכהנה, וכל המשתתפים והמסייעים לאיזו מפלגה שהיא, מסייעים ונעשים שותפים למלכות המינות, והקולד תלוי בצווארם.

על כן אחים יקרים, התאזרו עוז לגדור גדר ולעמוד בפרץ, להמנע ולמנוע מלהשתתף בבחירות.

ובזכות הברכים אשר לא כדעו לבעל הציוני - המקדשים שמו יתברך נגד העולם כולו, נזכה להסרת חרון אף ה' מישוראל, ולהרמת קרן התורה, וקרן משיח צדקנו, בב"א.

ט' מרחשון תשמ"ט

משה ארי' פרינד
ראביד פעה"ק ת"ז

יצחק יעקב ווייס
רב ואביד פעה"ק ת"ז

הק' משה מייסלבוים
אבדק"ק סאטמאר

שמואל צבי הורוץ
(אדמו"ר מספינקא)

משולם פייש סג"ל לאווי
(אדמו"ר מטאהש)

אברהם יצחק קאהן
(אדמו"ר תולדות אהרן)

רבי אלימלך מערץ⁵⁷⁹ שליט"א ורבי יצחק צבי מאלק⁵⁸⁰ שליט"א, הקדמה לקונטרס צדיק באמונתו יחיה⁵⁸¹, עמ' ד-ה

ואחר מן הדברים מפרטי דרכי עבודתו בקודש ומהוראותיו הקדושים אשר הורה לנו האי סבא קדישא, הוא את אשר קיבל עוד מאבותיו ורבותיו הק' מהדורות שעברו, **את דרך התמימות וההכנעה לדרכי גדולי הדור הממשיכים בדרכי אבותינו ורבותינו הק' והתבדלות מאלו המשנים מדרכי אבותינו וההרחקה מהם ומהמונם**, שלא יהי חלקינו עמהם, ולא נתפס ברשתם אשר פרשו לנו בדעות המעוקמות והכוזבת אשר מכניסים בין בני ישראל הקדושים, **אשר רבים חללים הפילו, ומוחות רבות טשטשו בשטותיהם והבליהם להפוך דברי אלוקים חיים ולגלות פנים בתורה שלא כהלכה, ומטים מדרכי תורתנו הק' אשר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום**, להשכין שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ולשום שלום בארץ, ולקבל עלינו גזירותיו יתברך ועולו אשר נתן עלינו להטיבנו באחריתנו, והם פרקו עול מצואריהם ונטלו על עצמם להשחית את העולם כולו בעד מזימותם הנשחתות.

וגדולי ישראל מדור העבר והקדושים אשר בארץ המה, אשר הכירו בגדול האסון הנורא השורה על ראשי בני ישראל בהתפשטות כחות הכתות האלו ודיעות הנכזבות לחצוב להם בארות נשברות אשר לא יכילו מימה של תורה, אזרו חיל והרימו קולם ושאגו מנהמת לבם הטהור הבדלו מתוך העדה הרעה הזאת פן תספו בכל חטאתם, ושלחו אגרותיהם ודעת תורתם בכתב ובעל פה להחרים המחנות הרעות האלו ולהזהיר בני עמינו מליגע בכל אשר להם, ובכל מקום אשר דבר המלך מלכו של עולם מגיע הכריזו כי כל אלו סכנת מות הם לכל הנוגע בם, ונחשלים אזרו חיל להקהל ולעמוד על נפשם לגדור פירצת בני עמינו ולהתבדל בהבדלה גמורה מכל שקריהם והבליהם ולמחות בעדם ולאמר למשחית הרף, כידוע ומפורסם כל זה לכולנו.

וכן אחר המלחמה והחורבן הנורא שעבר על כנסת ישראל עם הקודש שנאבדו בעוה"ר עם רב מישראל וגם הנשארים נשברו לרסיסים, ואז מצא הבע"ח מקום לגבות חובו והרימו קוליהם הני כלבים העזי פנים שבדור הם אשר הבעירו את התבערה הגדולה והנוראה כידוע ומפורסם והם באו כמצילים והסיתו והדיחו את שארית הפליטה לשית ידם עמהם והבטיחו להיות מגן ומחסה בעדם ובחלקלקות לשונם טשטשו המוחות ובלבלו הדיעות הרבה עד שהיי קשה מאוד מאוד לראות את האמת לאמיתו באספקלריא המאירה, ורבים תעו אחרי הבעלים, **אז קמו צדיקי ומנהיגי הדור ובראשם מאורן של ישראל כ"ק מרן הרה"ק מהר"י ט"ב מסאטמאר זי"ע אשר השאיר לנו הבורא ית"ש אב הרחמן למען הציל אותנו מרדת שחת**, ושאגו בקול גדול מי לה' אלי להקהיל קהילות ולהעמיד הדת על תילה על דרך אבותינו ואבות אבותינו מדור דור בלי שום שינוי ומגרעת חלילה, וחס וחלילה לפתוח פתח כחודו של מחט בעד החטאים האלה בנפשותם, והמה מי מריבת קדש לחזק את מה שנצטוונו במדבר סין ולהחזיר עטרה ליושנה לחזק בדקי בית ה'.

ובין הגאונים והקדושים ההם דרך בדרך זה גם להבחל"ח כ"ק מרן רביה"ק שליט"א ועמד לימין גדולי דורו שהמשיכו עריכת המלחמה לה' בעמלק מדור דור בעון ותעצומות, **והשמיע דברותיו הק' מזוקקים שבעתים בפני קהל עם ועדה מתלמידיו היקרים החביבים עליו כבנים לעמוד ולהכנע תחת ציווי גדולי הדור ולהתנהג כפי הוראתם דוקא בכל פרטי ההתבדלות והמחאות**, וגם השמיע כמ"פ שכל זה ראה וקיבל אצל אבותיו הק' שעמדו כולם לימין גדולי דורם שנהגו המלחמה ברמה, וכידוע שמרן הסבא קדישא רבינו אלימלך מטאהש זי"ע אמר שהוא סומך את עצמו על מלחמתו הגדולה של הרה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, וגם חתם על הקול קורא הגדול נגד מספחת הציונים (הקול קורא נדפס להלן בדף כב'⁵⁸²), וכן ידוע כמה טרח ויגע את עצמו במסי"כ כ"ק מרן רבינו הזקן רבי משולם פייש זי"ע בעת הטיילונג באונגארן והאיך שעמד לימין תלמידי החת"ס שערכו המלחמה בימים ההם (כאשר נכתוב אי"ה במהדורא הבא), ומעשה אבות סימן לבנים שהורו לנו הדרך האיך

⁵⁷⁹ רבי אלימלך מערץ שליט"א - נכדו של כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי משולם פייש ב"ר שמואל סג"ל לאווי זי"ע א.

⁵⁸⁰ ורבי יצחק צבי מאלק שליט"א - נכדו של כ"ק האדמו"ר מטאהש, רבי שמואל ב"ר אלימלך סג"ל לאווי זי"ע א.

⁵⁸¹ קונטרס לכבוד כ"ק האדמו"ר מטאהש רבי משולם פייש ב"ר שמואל סג"ל לאווי (שליט"א) [זי"ע א] (מהדורה

שניה - קרית טאהש, איר ה'תשע"ד).

⁵⁸² בקונטרס הנ"ל

להתנהג נגד המסיתים ומדיחים העומדים עלינו בכל דור ודור לכלותינו ח"ו, ועי"ז הקב"ה יצילנו מידם.

והגם שכ"ק מרן רביה"ק שליט"א דרכו בקודש להשים עיקר דגושו בדברו לפני תלמידיו, לדרוש מהם התעלות בעבודת השי"ת בכל פרטיה ודקדוקיה בעבודת הלב זו תפילה, ויראת ה' טהורה, וללמוד התורה"ק בהתמדה ובקדושה וטהרה ועבודת המדות בעמקות ובפנימיות ושבירת התאוות וכו' כידוע לכולנו וכמו שנכתבו כבר מקצת מדברותיו הק' בספה"ק 'עבודת עבודה' המאיר לארץ ולדריים ומבאר מה זה עבודת השי"ת באמת, ולא עסק רבינו הרבה בעניינים ופירצות כלליים מהנעשה ונשמע ברחבי תבל, מכל מקום לעתים מזומנים הביע דעתו הק' להתבדל לגמרי מכל כתות האלו, **וגם הי' לו קבלה מזקה"ק וכמו שהעיד רבינו כמה פעמים שזקה"ק הי' באמת חריף מאוד נגד כתות הציונים עוד יותר מהרה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע** (אשר כידוע בימיו ערך מלחמה כבירה נגדם ואכהמ"ל) אלא שלא נהג לדבר בזה הרבה וגם לא רצה אפילו להזכיר שמם מהטעם אשר אתו, אלא גילה דעתו וסמך עצמו על מלחמתו של הרה"ק ממונקאטש זי"ע, ועל דרך זה המשיך גם כ"ק מרן רביה"ק שליט"א והודיע שסומך והולך בעניינים אלו עפ"י הוראות כ"ק מרן הרה"ק מסאטמאר זי"ע אשר הוא מסר נפשו ובירר ההלכה על בוריו בכל פרטיה ודקדוקיה בספריו הק' 'ויאל משה' ויעל הגאולה ועל התמורה וכו' ומנה לא תזוע, ובשנת תש"מ כנס כ"ק מרן רביה"ק שליט"א את כל הקהל הקודש בהיכל הישיבה הק' ודרש לפניהם וגילה אז דעתו ורצונו שילכו כל תלמידיו בדרך הקודש הלזה כמו שראה אצל רבותיו הק', (וכנדפס הדרשה כמילואו בקונטרס הדין בדף טז).

חסידות תהלות ישראל

רבי אהרן צבי רומפלר שליט"א, ד' רועי לא אחסר, מאמר על עזבם את תורת⁵⁸³, פרק ה', הערה סג, עמ' יז-יח

ועיי' תנדב"א (פרק כ"ו) שכתב וז"ל ואם לא זכה אדם לבקש רחמים על ד"ת שיכנסו לתוך מעיו מכל מקום יבקש רחמים על אכילה ושתיה יתירה שלא יכנסו לתוך מעיו, עכ"ל, וצ"ב כונתו במ"ש לא זכה לבקש על ד"ת כי מה מעכב מהאדם לבקש על ד"ת, ועוד יש להבין כונתו למה תלה הבקשה שלא יכנסו אכילה וכו' במה שלא זכה לבקש על ד"ת, וכנראה שהכונה הוא כך שהיות שהתפלה שהאדם מבקש מאת ד' צריך להיות מתוך לבו ומתוך הרגשה שבאמת חסר לו הדבר שמבקש עליה וה"ה זקוק אליה וכמשי"כ המבי"ט (בספרו בית אלקים פרק...). שא"א לבקש ולהתפלל על דבר בלתי תנאי זה ע"ש, ובזה יש להבין כונת התנדב"א כאן שמי שלא זכה להרגיש זקוק שיכנסו ד"ת לתוכו ואע"פ שידע ע"פ שכלו שזה חובתו בעולמו אבל עדיין לא נכנס הרגשה זאת בלבד ולכן א"א לו לבקש על זה, על כן מודיע לנו התנדב"א שהסיבה הוא מפני שהכניס מעדנים לתוך מעיו וזה גרם שלבו אטום לכך ולכן אם יוכל עכ"פ להרגיש שהוא זקוק להפסיק מליכך אחרי תאוות לבו באכילת מעדנים וכו' (וזה לפעמים יותר קל לעורר הרגשת לבו לכך כי הרי זה מזיק גם לבריאות גופו ויכול לגרום ח"ו לקצר חייו וכמו"כ שאר תאוות גופניות יכולים לגרום כך כדאיתא גם בשו"ע בסי' הנ"ל) יתפלל עכ"פ על זה וע"י שיצליח בזה יפתח סגור לבו וירגיש זקוק לכניסת התורה לתוכו ויוכל כבר להתפלל על ד"ת וזה פ"י נכון בס"ד.

ובזה מובן מה שישנם היום לצערינו הרבה מדור הצעיר שאין להם שום חשק והרגשה ללימוד התורה"ק והם בורחים מבתי ספר וישיבות ומענם בפייהם **שלא מרגישים חשק** וכו' והדבר יפלא מאוד במה נשתנה דורינו כ"כ לרעה בענ"ז מה שלא היה מצוי בדורות שלפנינו ובפרט אחרי שמעניקים להם היום בת"ת וישיבות כל מיני נוחיות ולפעמים אפילו גם מעבירים להם הלימוד היום בצורה כ"כ קלה ומעניינת עם כל ההתקדמות המומחיות של היום וא"כ מה חסר להם שיהיו סולדים כ"כ מכל זה, ואין לנו שום הסבר הגיונית על המצב הזה, **ולכן בע"כ חייבים אנו לומר שזה דוקא מה שמעניקים ומפסמים אותם עם כל הגשמיות הזאת הנ"ל ומכוונים בזה להמשיך לבם לתורה אדרבה היא היא המקלקלת והורסת את הכל ואין לנו הגיון אחרת להסביר הענין**, והחוש יעיד על שנכון הדבר הזה, כי במוסדות שלא שינו מדרך הישנה ולא נותנים לכל הדרכים והדברים האלו החדשים לכנס לתוך מחניהם אין המצב גרוע כזה כלל וזה ברור.

ויש להוסיף עוד טעם שמחייב את האדם לפרוש מלחיות עם כל עידוני ומותרות ונוחיות העוה"ז, שחוץ מטעם קדושים תהיו ובכל דרכיך דעהו הנזכר, **כי יש בהנהגה כזו ח"ו מרידה בהגלות שנגזר עלינו, והרי זה א' מהג' שבועות שהשביע הקב"ה אותנו בזמן החורבן כשהגלה אותנו שלא נמרוד בגזירת הגלות אלא לכופף ראשינו לסבול עול הגלות, והרי ענ"ז שאנו חיים בדוחק וצמצום בגשמיות זה הוא חלק מצורת הגלות כמובן לכל בר דעת, ומבואר בחז"ל שעונש העובר על השבועות הנ"ל הוא חמור מאוד מאוד ח"ו.**

רבי אהרן צבי רומפלר שליט"א, אוצר מאמרים – חנוכה, מאמר "על התשובות ועל המלחמות", דף לט

⁵⁸³ ירושלים, ניסן ה'תש"ע

...כמו שאיתא בספה"ק בשם הרמב"ן עה"פ **אם תעירו ותעוררו את האהבה עד שתחפץ שהכוונה שאם יהיה לאדם איזה התעוררות שזה רמוז בלשון הכתוב אם תעירו ותעוררו אז "עד שתחפץ" כלומר שכדי שישאר אצלו התעוררות זה צריך שיעשה מזה "חפץ"** היינו להכניס את ההתעוררות בתוך כלי בתוך מעשה מצוה, דהיינו שיעשה מצוה עם ההתעוררות הזאת, ובפרט אם הגיע לאדם התעוררות על איזה ענין מסוים שיעשה הענין הזה בהתרגשות הזאת שע"ז הוא עושה כלי שישאר אצלו וזה חודר בתוך לבו ומשפיע על הרגש שלו.

רבי אהרן צבי רומפלר שליט"א, אוצר מאמרים - אחכה לו בכל יום, מאמר צפית לישועה, ישוב שיטת הרמב"ם שהאמונה מתרי"ג מצוות מקושיית הראשונים, עמ' ז-ח⁵⁸⁴

ואותו דבר י"ל בנוגע לקיום מצות אמונה, ובהקדם נזכיר הקושיא שהקשו כמה ראשונים על שיטת הרמב"ם שמונה את מצות האמונה הנלמדת מאנכי ד' אלקיך לא' מתרי"ג מצוות, ומקשים עליו הראשונים שהלא ניתנה ליהודים המאמינים, וכמש"כ כבר במצרים ויאמן העם ואח"כ ויאמינו בד' ובמשה עבדו, ומי שאינו מאמין אין לו שייכות אל התורה, ואיך יתכן שהוא מצוה בתורה להאמין בד' שהרי למי שאין מאמין רח"ל א"א כלל לצוותו על האמונה.

אך לבאר את שיטת הרמב"ם שפוסק שמצות האמונה היא מתרי"ג מצוות ואנו קי"ל כשיטת הרמב"ם י"ל הפשט עפ"י דברי הרמב"ן הנ"ל שבאמת לכל יהודי יש בפנימיות לבו את האמונה, ואף מי שאומר שאינו מאמין ח"ו, באמת עתיד ליתן את הדין שיתבעו ממנו מדוע איבד בידים ובפשיעה את הפקדון של האמונה שהיתה מוטמנת באמת בקרבו, והרי הוא מחויב להחזיר הפקדון לבעליו בשלימות כמו כל בעל פקדון שאיבד בפשיעה הפקדון שהופקד אצלו, ובמצוה זו של אנוכי ד' אלוהיך הודיע השי"ת לכל יהודי שעמדו רגלי אבותיו בהר סיני יש בפנימיות לבו את נטיעת האמונה שקבל אותה בירושה מאבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, ועליו המצוה לגלות את זה ולחיות עם זה, היינו לחיות עם השי"ת, עד שירגיש את עצמו שהוא כביכול כמו אחד עם השי"ת, וירגיש כלפי השי"ת כמו בן המאוחד בהתקשרות נפשו עם אביו וזהו נקרא להיות עם השי"ת, **שירגיש שקיומו האמיתי הוא אצל השי"ת עד שיחפץ לחזור לבית אביו שבשמים כמו בן המלך המתגעגע וחושק לחיות בבית ארמון אביו המלך.**

ו
וכן חיו כל בני"י בכל הדורות הקודמים ואף האנשים הפשוטים והעמי הארצות ואף הנשים הפשוטות כמו כל הזקנות שלנו ואף הילדים הקטנים כ"כ חיו יומם ולילה עם השי"ת ולא היה אצלם שום דבר שירחיק אותם ח"ו מהשי"ת, שלא השקיעו את הלב בדברים אחרים שלא היה אצלם כל ריבוי הגשמיות שיש בימינו, שברוב הדורות שהיו בני"י בגלות כמעט לא היה להם אפילו האפשרויות להתקרב לגשמיות כי היו ברוב המקומות מעונים ומדוכאים בגשמיות ולא היה להם בעוה"ז דברים שישקיעו בהם את לבם, כי הגויים רדפו אותם בגשמיות ואסרו עליהם להתקרב אל כל תענוגי עוה"ז וגרשו הגויים את היהודים מכל המקומות האלו, ועי"ז המקום היחיד שהיה המקום הנח והנעים ליהודי היה הבהמ"ד והשטיבל ולא היה בחיי היהודי דברים אחרים מלבד את אהבת תוה"ק ואהבת ד' וכל התענוגים והאהבות של יהודי היה רק באידישקייט (ביהדות) בתורה ועבודה בשב"ק ובזמירות שב"ק ורק זה היה הטוב והעונג ליהודי וזה היו דבוקים וזה באופן טבעי שחיו ממילא עם השי"ת וממילא היו יכולים בקלות להתגבר על נסיונות של כעס על השני וכדו' וכן קיום כל המצוות היו להן בקלות ונעימות, וכך גדלו אותנו האמהות והזקנות שלנו שכך יש להיות ועי"ז נא' "אל תטוש תורת אמן" שהחדירו זאת בנפש הילדים לחיות ולדבר עם השי"ת יומם ולילה ולאחזק את השי"ת אהבה גמורה בכל לב.

⁵⁸⁴ מופיע שנית גם **אוצר מאמרים** - בין המצרים, מאמר צפית לישועה, ישוב שיטת הרמב"ם שהאמונה מתרי"ג מצוות מקושיית הראשונים, עמ' ד.

וכך חיו בניי בכל הדורות אך היום אנו בבחי' במדבר בערבה וכו', שמהזמן שנתנו הגוים לבניי החפשיות והרשות לחיות חפשי בארצות הגוים ופתחו לבניי את הדרך שיוכלו להמשיך עצמם לכל סוגי הבלי הגשמיות שישנם ונכנס בלב בניי השפעות מכל הגשמיות שבכל אלו המקומות וזה מה שהרחיק אותנו מהתמימות והאמונה ע"י שנכנס אצלינו ההשפעה שאינה טובה של כל המקומות הגשמיים שנמשכו אחריהם בניי בזמנים האחרונים, וזהו בדיוק כמו שהיה בדור המדבר כשעברו בכל המקומות הנזכרים שהיו מקומות הפקר וחפשי משום שליטת מלכות וכדו' ולכן היה מקום להיצה"ר להמשיך אותם לכל הקליפות ששלטו שם וכנ"ל. (עי' במאמר דבר משה אל כל ישראל)

תושל"ע כרך ה'
בזכות החונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

לומד יקר!

אם מצאת דבר מה שנכתב עם שגיאת כתיב
ו/או יש לך חוסר הבנה בנוגע למה שנכתב,
הנך מוזמן לפנות בצורה הראויה בין בני אדם
המחפשים לדעת האמת ולשאול ע"מ לברר.